

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

.-Secretaría de Formación

139 votos a favor (18)

79 votos en contra (9)

65 abstenciones (10)

Rechazar los siguientes informes presentados por las diferentes secretarías del SP del Comité Confederal de la CGT de Catalunya *:

*(entre paréntesis el nº de sindicats)

.-Secretaría General

96 votos a favor (11)

113 votos en contra (15)

74 abstenciones (11)

Punto.4 "Estratègies d'actuació socials i sindicals"

4.1.-Situació política, social i econòmica

L'anàlisi de la situació política, social i econòmica, i la valoració de les greus conseqüències socials i laborals per a la classe treballadora provocades per l'aplicació de les polítiques neoliberals que, dintre del procés de globalització, continua implantant el capitalisme a nivell planetari, coincideix, a grans trets, amb les conclusions a que vam arribar en anàlisis realitzats en anteriors comicis. Les recents mostres d'insolidaritat i de misèria arran dels huracans als EUA ens reforcen en la nostra posició anticapitalista.

La situació política internacional continua marcada per la crisi econòmica que pel capital va arrencar amb la de la economia central de la globalització: la ianqui en l'any 2000. La "solució" per a aquesta caiguda de beneficis va aprofundir l'agressivitat dels EUA en la dinàmica de mantenir a qualsevol preu la seva situació hegemònica i el control de les fonts energètiques (Afganistan, Iraq) i el seu suport als estats aliats (conflicte palestí) Tanmateix, el procés conegut com a globalització econòmica continua endavant malgrat que les resistències populars són cada vegada més àmplies.

L'augment sostingut del preu del petroli està comportar problemes laborals i econòmics als treballadors i treballadores per la seva incidència negativa en l'ocupació i en la inflació, a la qual també contribueix el paper del dòlar i el recurs incontrolat a l'emissió de moneda dels governs nord-americans.

En l'àmbit europeu, el procés de creació d'un espai econòmic (moneda única, llibertat de comerç i creació d'empreses), que funcioni com a pol de referència i d'acumulació de capitals i beneficis a d'altres zones econòmiques, està consolidat; i, fins i tot, en procés d'expansió (ampliació UE) Amb la negativa a anivellar les condicions socials, la UE promou deslocalitzacions cap als nous estats membres i, amb el desmantellament aranzelari, cap a altres regions econòmiques del planeta.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

No obstant, les recents victòries del no a la constitució europea a França i Holanda ens mostren que àmplies capes de la població europea no estem disposades a una compensació escadussera en aspectes fonamentals de la construcció política i social d'Europa, en els drets i llibertats dels europeus i de posicions xenòfobes i de superioritat en les relacions amb els habitants d'altres zones del planeta.

A l'Estat espanyol, la victòria electoral del PSOE i la recuperació d'altres formacions polítiques situades en l'espectre de l'esquerra i del nacionalisme no conservador van posar fi a una llarga etapa de retrocés en el drets i llibertats durant els governs del PP. Els resultats electorals no es poden desvincular dels importants moviments socials de protesta generats en els últims anys (Nunca mais, transvasament de l'Ebre, guerra d'Iraq, antiglobalització, vaga general, atemptats 11M,...) i són una mostra de rebuig circumstancial a unes determinades polítiques i actituds socials i econòmiques.

A Catalunya, processos semblants van portar a uns resultats electorals que han permès la formació d'un govern tripartit, autoanomenat progressista i d'esquerreres. No obstant, entenem que la reacció de la gent, aprofitant unes conteses electorals per desallotjar dels governs els principals responsables d'importants retrocessos, no són xecs en blanc a governs que han de portar a terme unes polítiques socials, laborals i econòmiques favorables a les classes populars que fins al moment no s'han produït, contràriament continuen amb les polítiques neoliberals.

A nivell social i econòmic, les tendències majoritàries en els organismes i acords internacionals (OMC, OCDE, FMI, BM, acords bilaterals, zones de lliure comerç...) plantegen i porten a terme actuacions per: facilitar la mobilitat de capitals i els beneficis empresarials; utilitzar els recursos generats pels treballadors i treballadores, tant en l'explotació directa com a través dels impostos indirectes; fomentar la competitivitat empresarial amb la deslocalització d'empreses, amb la reducció de costos salarials i de treballadors/es en plantilla, amb la flexibilitat i la mobilitat funcional i amb la pressió sobre els governs per eliminar les legislacions socials; privatitzar empreses i serveis públics que passen a ser corporacions privades o serveis d'interès públic susceptibles de ser gestionats i de donar beneficis privats, mentre resten en mans dels estats aquells serveis i prestacions socials deficitaris o subordinats; abaratir els impostos a les grans fortunes i destinar els fons per combatre l'atur a subvencions als empresaris (en tant que únics generadors d'ocupació) per tal que obtinguin més beneficis de la contractació (polítiques actives d'ocupació); legalitzar o donar carta de naturalesa a un segon nivell del mercat legal de treballadors i treballadores (ETT, subcontractes, precarietat...) i a un mercat negre sense drets (immigrants, treball submergit,...).

Catalunya, com a capdavantera de la industrialització a l'Estat espanyol, concentra també les seves debilitats. Amb la reconversió dels 70 es va posar en venda la dèbil estructura industrial existent i en va deixar com a dependent a la petita empresa. Aquesta dependència quasi total de les multinacionals exteriors agreuja la incidència de les mesures del capital davant de la caiguda de la taxa de guanys, tant pel que fa a la precarització com a les deslocalitzacions.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

La subcontractació d'empreses i treballadors/es presenta unes característiques molt preocupants. Quasi triplica la mitjana estatal, el 26,3% del treballadors/es industrials són subcontractats/ades mentre que a la resta de l'Estat ho són només el 9,5% del total. Tanmateix, el pes de les empreses subcontractades, respecte del total de les empreses industrials és més de una de cada quatre (el 26,1%, front el 11,5% a Espanya) A més les empreses subcontractades tenen una alta temporalitat, que arriba pràcticament al 50%.

Durant l'any 2004 i malgrat que el PIB va pujar un 1% i la inversió un 3,5%, la indústria catalana va trencar la seva dinàmica de creixement d'ocupació dels 2 anys anteriors i es van destruir uns 9.000 llocs de treball (una reducció de l'1,5%, la meitat en el sector tèxtil) Segons determinats informes econòmics d'entitats financeres, aquestes perspectives - pèrdua de llocs de treball i augment d'inversions en la indústria catalana- es mantindran, com a mínim, durant els dos propers anys.

Les principals causes d'aquesta pèrdua de llocs de treball i de teixit industrial han estat les deslocalitzacions (totals o parcials) d'empreses i els expedients de regulació d'ocupació. Les deslocalitzacions no són un fenomen nou, es produeixen des del segle XIX. Però s'han incrementat per la concentració i centralització de capitals en las grans multinacionals, pel desenvolupament tecnològic, de comunicacions i de transports i l'eliminació d'obstacles a la lliure circulació de mercaderies. Les empreses cerquen obtenir més beneficis a partir de menors despeses salarials, de majors facilitats i desgravacions fiscals, del menor grau d'organització de la força laboral i de legislacions més permissives amb les pràctiques empresarials abusives.

Per a justificar-les fan referència a les forces intrínseques del mercat, com si fossin elements naturals contra els quals res no es pot fer. Es tracta que les classes populars ho interioritzin, bé per participar junt a les direccions i accionistes en la competència contra altres treballadors/es i altres empreses; bé per alimentar el conformisme "no ens podem queixar que cerquin costos salarials més baixos en l'Europa de l'Est, si fa uns anys van venir a Catalunya per idèntic motiu"

El govern tripartit, davant la proliferació de propostes d'acomiadaments col·lectius i deslocalitzacions, va plantejar-se la possibilitat d'obligar a les empreses que havien rebut ajuts institucionals a retornar-los si en 7 anys cessa la seva activitat a Catalunya o a exigir un pla social en els ERO, qüestions que contemplades en directives europees. No obstant, s'ha tractat més d'actituds mediàtiques que d'actuacions en ferm, mentre incentivava la deslocalització de la empresa catalana en general i del tèxtil en particular.

En la mateixa línia de pèrdua de pes del sector industrial, l'any passat van disminuir les inversions estrangeres, van decreixer les exportacions d'alt nivell tecnològic i van augmentar les de nivell mitjà-baix.

L'economia catalana es continua terciaritzant i serà el sector serveis el que més creixerà i més llocs de treball generarà en els propers anys. Ara bé, aquest és també el més precaritzat.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

A Catalunya, augmenta progressivament la feminització de la pobresa; el 69'3% de les persones que reben el Renda Mínima d'Inserció (RMI) són dones i les de més de 60 anys s'han incrementat en un 20%. Les famílies monoparentals de mares reben el 48% del total d'aquesta prestació. Les persones emigrants reben un 18'6 % del RMI; d'aquest percentatge el 69'1% és per a dones.

Malgrat sigui amb treball precari, a temps parcial, temporal i amb sous baixos, la taxa d'ocupació entre les dones segueix pujant a Catalunya, però encara està a 20 punts de la masculina.

D'altra banda, un dels factors claus del major nivell de creixement de l'economia catalana respecte de l'UE ve donat per l'increment de la immigració i la seva repercussió en la sobreexplotació de llocs de treball submergit, així com en l'augment de població, del consum i de la construcció.

No obstant, hi ha elements que fan vulnerable la situació de les classes populars com: l'alt índex d'endeutament de les famílies, a causa dels preus fora de mida dels habitatges; l'escalfament i el canvi climàtic que redueix les pluges i augmenta la desertització i l'escassetat d'aigua; i la dependència de les importacions d'elements bàsics per a l'agricultura i la ramaderia, cosa que les deixa en mans dels vaivens dels mercats internacionals.

Ara bé, la burgesia catalana –junt amb l'espanyola- juga també un paper imperialista que té particular importància a Llatinoamèrica i el nord d'Àfrica. En aquest sentit, a més del capital industrial ja assenyalat – i el tèxtil en particular pel que fa a Catalunya -, cal destacar el paper de Gas Natural i Repsol com a depredadors d'Algèria en el primer cas i Llatinoamèrica en el segon, en un terreny clau com és l'energètic. El panorama de la burgesia catalana a l'exterior es completa amb el sector turístic i l'entrada d'indústries a Xina.

4.2.- Acció sindical de classe

Les treballadores i els treballadors d'aquest país estem sotmesos a una escalada d'agressions (deslocalitzacions, expedients de regulació d'ocupació, privatitzacions, tancaments d'empreses, dobles escales salarials, subcontractacions, contractes en precari, treball submergit,...) que tenen com a objectius: dividir la classe obrera en segments i impossibilitar la seva resposta comuna i solidària, obligar-nos a renunciar a millores salarials, laborals i socials conquerides en altres etapes històriques i establir un marc laboral en el qual qualsevol dret queda sotmès a les voluntats de les empreses i del mercat.

Moltes d'aquestes mesures (pactes socials, ANCs, pactes de competitivitat, convenis,...) s'han produït amb la necessària col·laboració de les direccions de CCOO i UGT.

Basti recordar que la reforma de 1984 va introduir els contractes de durada determinada implantant per la porta del darrera que la temporalitat adquirís carta de naturalesa. La de 1994 fixava la subordinació dels salaris a la prosperitat de l'empresa, les famoses

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

clàusules de despengi i les arxiconegudes ETTs. En 1997, l'única no consensuada amb els sindicats institucionals, va rebaixar el cost dels acomiadaments fins als 33 dies de salari per any treballat. Quant a l'última de moment, de 2001, ha agreujat encara més les condicions de la contractació.

Totes elles es van justificar per a millorar l'ocupació i acabar amb la precarietat; no obstant això, el resultat ha estat tot el contrari. Avui ja reconeixen que cal acabar amb els alts índexs de precarietat o temporalitat, que és com prefereixen identificar aquesta situació. El cert és que un 33% dels contractats ho són en precari.

La nova reforma laboral que estan negociant pretén generalitzar els 33 dies d'indemnització per acomiadament o 20 dies per a qui treballin en empreses de menys de 50 treballadors, suprimir l'autorització administrativa per als acomiadaments col·lectius, ampliar les competències d'actuació de les ETTs, reduir les cotitzacions empresarials,... en fi, una nova pèrdua de drets i una nova injecció de capitals als empresaris.

Catalunya no podia ser un oasi al marge d'aquesta realitat, així les delegacions d'aquests sindicats, intentant emular als seus germans confederals, han engegat acords amb l'administració i les patronals que gens han d'envejar als que aquells vénen subscriuint.

Estrenat el 2005 ens despertem amb la signatura de l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana entre la CONC, la UGT, els empresaris i el govern tripartit per a defensar la competitivitat de l'economia d'aquest país, arribant a finançar deslocalitzacions d'empreses catalanes com el tèxtil. La broma costarà 2.015 milions d'euros fins el 2007, el mètode no varia substancialment de les mesures a les quals ens tenen acostumats.

Amb l'arribada de l'estiu, es va signar l'*Acord Interprofessional de Catalunya* que implanta criteris i elements per a l'ordenació flexible del temps de treball; major mobilitat, diuen que per a mantenir o crear ocupació; regulació del salari variable; actualització de l'organització professional i les classificacions perquè resolguin els canvis en l'organització del treball (sic)...

En conclusió, mesures que beneficien singularment a una de les parts i que en cap moment no plantegen corregir les desmesures d'anteriors reformes laborals ni de bon tros la millora de les nostres condicions sociolaborals i no parlem ja de participar dels beneficis empresarials. Davant d'aquesta situació, la CGT de Catalunya hauria d'exigir i pressionar als governs estatal i català per a l'aplicació de mesures legals, socials i econòmiques que eliminin les injustícies generades pels governs del PP.

La Confederació ha de mantenir una acció sindical de classe, tot seguint la tradició de la pràctica anarcosindicalista, que doni resposta a alguns dels principals problemes amb els quals ens enfrontem i ofereixi uns marcs de reflexió, organització i lluita que serveixin per acumular forces, recuperar espais i anar enfortint la nostra Confederació i el moviment obrer.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Tenim suficients acords respecte de l'acció sindical en recents congressos, plens i conferències sindicals; cal recuperar-los i aplicar-los, encara que no es tracta de receptes màgiques ni de solucions absolutes. Les circumstàncies ens situaran cada vegada davant d'esdeveniments que no se solucionaran amb un receptari. No obstant, ens hem de dotar de coherència i confederalitat en la nostra pràctica sindical.

Una part important de la nostra actuació sindical serà al voltant de les deslocalitzacions (especialment, en els tres sectors que es dibuixen com els més vulnerables pels economistes i amb gran incidència a l'ocupació a Catalunya: construcció, turisme i automòbil – apart del tèxtil que ja està molt avançat -), la precarietat, la privatització i desmantellament de serveis públics i la repressió laboral i sindical.

El Sindicalismo, por si mismo, no va hacia la sociedad libertaria, no cambiará su propia trayectoria por más fuerza organizada que él represente. Si el Sindicalismo va hacia la Revolución Social y a la implantación de la sociedad libertaria, es porque hacia tales objetos supremos le empujan y conducen los anarquistas sindicalistas, que son el cerebro y el alma que da impulso y guía a la fuerza organizada, a "la fuerza material".

Joan Peiró

La C.G.T. (Confederació General del Treball) es un **sindicato** de clase, anarcosindicalista, autogestionario, internacionalista y libertario, lo que hoy en día representa una de las pocas opciones sindicales no convertidas en centrales de servicios o grandes gestorías.

Es conveniente que todos los afiliados/as a la CGT defiendan (y entiendan) estas primeras líneas y que además entiendan que deben colaborar para que el asesoramiento, la solidaridad, los medios y todo lo que reclaman para poder desarrollar su trabajo funcione de la mejor manera posible, ya que todo este trabajo no sale del aire, ni cae de ninguna "subvención", sino que sale mayoritariamente del trabajo militante y voluntarioso de otros compañeros/as.

Por eso, debemos decidir de que manera crecer, debemos ser conscientes de que si optamos por un crecimiento rápido basado en la cantidad de hojas de afiliación que se rellenen, caeremos en el riesgo de traicionar nuestros principios y nuestras señas de identidad y más pronto que tarde nos convertiremos en otra gran gestoría sindical al estilo de las grandes "marcas" sindicales que tanto criticamos y de las que tan orgullosos estamos de no parecernos.

Es peligroso crecer en afiliación a cualquier precio. Precisamente la base de nuestro crecimiento en los últimos años, ha sido la percepción que muchos trabajadores han tenido de que éramos un sindicato diferente, o mejor aun, de que éramos y somos un sindicato. Esta percepción ha hecho que un gran numero de los compañeros que se han unido a nosotros últimamente, no sean simples pagadores de cuota, sino también militantes. Y es en esa línea de acción en la que debemos continuar, nos interesa el crecimiento en afiliación si va unido al crecimiento en militancia. Si tenemos que

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

crecer, que crezcamos con nuestros genes, y que las ansias de influencia no traicionen nuestra esencia.

ACCIÓN SINDICAL

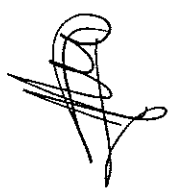
La CGT no es una organización de "profesionales" del sindicalismo, ni debe serlo, por ello su capacidad para dinamizar y coordinar se ve limitada por la disponibilidad del trabajo militante de los compañeros/as. Los compañeros/as que tienen cargos de responsabilidad en la organización se encuentran con infinidad de problemas para desarrollar su trabajo, pero también es cierto que algunos no quieren exprimir al máximo los recursos (en tiempo y medios) de los cuales disponen, situación esta que deberíamos corregir, exigiendo más a los que más recursos tengan.

Cuando en los congresos, asambleas, conferencias, e incluso en las reuniones de trabajo, se habla de Acción Sindical, se suelen utilizar palabras rimbombantes, conceptos rotundos, frases tan utilizadas y tan ambiguas que todos podemos usar para proponer cosas diferentes. Pero la Acción Sindical en CGT es mucho más sencilla y mucho menos "gloriosa" de lo que nos gustaría. La Acción Sindical hoy, es lo que hacen la mayoría de afiliados/as y delegados/as de la CGT en sus centros de trabajo: un día a día a veces tedioso y nada gratificante, un trabajo frenético y a contrarreloj para intentar cortar la última agresión del patrón de turno.

Exponer las agresiones y ataques que el estado y los patrones están realizando continuamente, contra todos los trabajadores/as en general y contra la CGT en particular, ocuparía montones de páginas en una ponencia, por ello, vayamos al grano.

La relación con las grandes estructuras sindicales mayoritarias debe ser en líneas generales la que se viene manteniendo en los últimos años, ya que después de haber intentado en infinidad de ocasiones buscar la unidad de los sindicatos, consideramos que es una pérdida de tiempo continuar haciéndolo (sólo nos lleva a la frustración). No debemos asumir sus compromisos con la patronal y con las direcciones de las empresas, pero además no debemos adoptar la cómoda postura de la simple crítica a sus acuerdos y componendas sin acompañarla con una acción sindical contundente en sentido contrario.

Y mucho menos debemos dar el visto bueno a sus actuaciones con la excusa de que estas son respaldadas por buena parte de las plantillas, en la mayoría de los casos engañadas y coaccionadas. Las decisiones ajenas a nuestra organización no nos pueden vincular de ninguna manera y en ningún sentido. Si nuestro mensaje es diferente, debemos intentar unificar a los trabajadores/as en posiciones de resistencia, con asambleas y movilizaciones lo más unitarias posibles, con nuestro mensaje claro y diferenciado de los demás sindicatos.

Debemos continuar con nuestra práctica de hacer transparentes las negociaciones y potenciar, mediante asambleas, la concienciación, la participación y la autogestión mental y decisoria de los trabajadores. Hoy en día, muy pocos acuerdos suponen un

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

avance en las condiciones laborales de los trabajadores, por lo que nos vemos necesitados de llamar a la movilización para defender nuestros intereses. Estas movilizaciones, normalmente no son secundadas por CC.OO. y U.G.T., ya que el sindicalismo que practican es el del pacto por las alturas a cambio de dinero y/o liberados, sin importarles los intereses de los que ellos dicen representar.

Debemos seguir trabajando así para no perder nuestras señas de identidad y más aún con lo ocurrido en los últimos meses en las empresas donde trabajamos algunos de los firmantes (IAR Ibérica, SAS, Gearbox, Seat, Esteban Ikeda...), donde hemos tenido como enemigos a las diferentes direcciones de estas multinacionales sin piedad, que también esta vez, han contando con la interesada colaboración de las cúpulas de CC.OO. y U.G.T., anteponiendo como ya es costumbre sus intereses a los de los trabajadores.

Seamos realistas, los trabajadores/as estamos a la defensiva y la CGT, desde sus posturas ideológicas, éticas y sociales, debe lanzar su mensaje de resistencia que es el que los trabajadores/as pueden asumir y a veces necesitan escuchar.

Por ello no debemos olvidarnos del trabajo que si se realiza a nivel de secciones sindicales de la C.G.T. con secciones sindicales de otros sindicatos en alguna que otra empresa. En muchos casos si es posible realizar un trabajo conjunto, con alguna satisfacción y alegría de vez en cuando, pero con mucha frustración y desencuentros, ya que (como también hemos visto últimamente) este puede no ser bien visto por los "dirigentes sindicales mayoritarios" porque puede resultar perjudicial para sus intereses. Sólo el convencimiento de estar haciendo lo correcto y la sensación de que hay más compañeros/as que piensan como tu, permiten seguir en la brecha.

Por todo ello, entendemos que debemos recuperar la CGT como herramienta para los trabajadores, a través de la solidaridad real, de la acción sindical coherente con nuestro pensamiento y de los comportamientos éticos, tanto individuales como colectivos, siendo conscientes de nuestras limitaciones y de nuestras propias contradicciones. Además, debemos romper toda relación con aquellos entes pertenecientes a organizaciones sindicales, sociales y políticas que con sus actuaciones o las de sus dirigentes, faciliten, toleren o permitan a gobiernos y empresarios la posibilidad de coaccionar, agredir, e incluso hacer mermar los intereses de cualquier trabajador. Son ellos los responsables de los continuos retrocesos de los derechos de los trabajadores.

ELECCIONES SINDICALES

Que el crecimiento a través de las Elecciones Sindicales se convierta en un objetivo de nuestra organización, sería un paso extremadamente peligroso que nos haría perder gran parte de nuestro carácter libertario. Las elecciones sindicales son un medio, no un fin. La confianza de ciudadanos y ciudadanas se obtiene a base de trabajo y credibilidad, caer en el juego indiscriminado del resto de centrales sindicales supondría la aceptación del sistema que tanto criticamos, con el riesgo de que a la corta nos viéramos absorbidos por él.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Entendemos que no hay propuestas nuevas para que la CGT extienda su idea y llegue a más trabajadores, ya que todas están aprobadas y desarrolladas en nuestros comicios, PLANES DE EXPANSIÓN, CAMPAÑAS, ELECCIONES SINDICALES, etc. Si alguien plantea en este congreso planes de expansión, elecciones, etc., se estará equivocando, no por plasmarlo en papel se realizará, lo que es necesario son las manos que han de llevarlo adelante, que no son otras que las nuestros afiliados/as y militantes a los que hay que convencer de que contamos con ellos para hacerlo.

Los delegados, ni caen del cielo ni podemos ir a buscarlos con "hombres del maletín", son el resultado de un trabajo realizado por los militantes de la CGT en los Sindicatos y en los Centros de Trabajo. La honradez, la ética y la coherencia de la inmensa mayoría de nuestros militantes suelen ser el banderín de enganche para el resto de los trabajadores, además esto es lo deseable, que los trabajadores que acudan a las candidaturas de la CGT lo hagan precisamente por estos motivos, sabiendo que ser delegado de la CGT es un compromiso ético y que no será para ninguno de ellos un camino de rosas. Los que piensen en conseguir privilegios, ejercer el poder sin límites o buscar beneficios personales o políticos, que busquen otras alternativas.

ELECCIONES PARA EL 2006

Después del Congreso de Catalunya, se concentran la mayoría de los procesos electorales que se efectuarán durante los años 2006 y 2007, de todos depende seguir avanzando. Pero es sobretudo el trabajo en comarcas donde el terreno está menos trillado y donde debemos fijar nuestros objetivos, con humildad y sin prepotencia.

Donde la CGT ya está asentada es difícil que retrocedamos, sólo perdemos delegados en las empresas que cierran, y donde nos presentamos sacamos entre el 15 y el 20% como mínimo de representación. Por ello deberíamos intentar llegar a más empresas y a más trabajadores para seguir manteniendo una progresión como en el último mandato.

Debemos poner a disposición de los militantes de la CGT los medios humanos y económicos posibles, haciendo funcionar comisiones de elecciones en todas las comarcas donde los compañeros colaboraran en forma activa, pero sin olvidar que en la CGT hay mucho más trabajo (aparte de los procesos electorales).

SOLIDARIDAD

Las bases que nos permitirán alcanzar acuerdos en el VIII Congreso sólo pueden partir de las experiencias y el desarrollo efectuado durante los casi cuatro años transcurridos desde el pasado Congreso.

En el ámbito de la acción sindical y más concretamente su vertiente de **solidaridad activa y real**, se ha avanzado de manera significativa, tomando un impulso que bajo ningún concepto debe frenarse, sino que debe ser un referente para mejorar y aumentar su intensidad.

No es discutible el efecto beneficioso que tiene sobre la moral de los compañeros/as con conflictos graves, la presencia, sobre todo física, de otros compañeros/as de la

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

organización dispuestos a recuperar el concepto solidaridad en los términos obreros de la palabra.

Los lazos fraternales y humanos que se crean entre afiliados/as en estas situaciones son, y deben seguir siendo, objetivo fundamental de cualquier ente que se denomine anarcosindicalista, siendo su obligación poner el servicio de este objetivo todo el esfuerzo y los medios disponibles.

La organización reconoce y agradece todo el esfuerzo realizado por los diferentes SP's y a todos los que colaboran y participan en los actos de solidaridad que se han realizado y en especial los que han sobrepasado nuestro territorio.

La CGT mantendrá los actos de solidaridad en las empresas y localidades donde los componentes de la CGT estén en conflicto, la obligación moral de todos de participar y la obligación de los cargos de gestión de poner todos los medios posibles como cuestión prioritaria.

ACCIÓN SOCIAL

LA IMPORTÀNCIA DE L'ACCIÓ SOCIAL

La CGT es defineix en els seus estatuts com a anarcosindicalista, per tant defensem el sindicat com una eina necessària per a la transformació social en les seves vessants que inclou de manera molt important el món de treball però que també compren l'acció social fora de la nostra feina. Si realment volem construir el sindicat que diem i que hem escrit en forma d'estatuts es condició indispensable donar-li a l'acció social la importància que es mereix.

No solament això, l'estructura del món del treball està canviant ràpidament augmentant la precarietat i disminuint de manera imparable els llocs de treball estables dels que la CGT es nodreix per formar la major part del seu nucli d'organització. No podem avançar cap un model de sindicat de delegades ni viure del crèdit d'hores sindicals, ens cal repensar la nostra estructura i ens cal que les companyes que estan en el dia a dia de la lluita entrin a militar amb nosaltres colze a colze, és una qüestió de supervivència però també d'enriquiment de l'organització en propostes.

És imprescindible continuar el treball fet des del SP anterior potenciant l'acció social a cada federació local com una part indissoluble, imprescindible i necessària del nostre projecte.

Cal que del nostre treball en les nostres feines i de l'acció social en fem un referent aglutinador d'aquests moviments sense voler formar part de cap avantguarda, sense voler dirigir o imposar el nostre criteri sinó un referent obert i permeable al treball conjunt.

Hem de fer una espècie de simbiosis, cal aprendre dels moviments socials, empapar-nos del seu fer, participar-hi, mullar-nos en les lluites conjuntament, parlar i discutir-hi des del respecte i amb la ment ben oberta, sense sectarismes ni exclusions.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

La lluita social ens afecta a totes i en primer lloc hem de començar, com se sol dir, per nosaltres mateixes, en les nostres fàbriques, oficines o llocs de treball, cal que les nostres delegades estiguin com una sola persona en la defensa de les lluites socials, que les expliquin a les treballadores i que se les creguin però el que és més important, cal que vagin a tots als casals, a les cases okupades o reunions, és imprescindible unir el món del treball i el carrer, cal revolucionar-nos mutuament.

Entenem que existeixen diverses lluites que entre moltes d'altres i per la seva importància anticapitalista i transformadora hem de participar-hi de manera activa.

POR UNA ORGANIZACIÓN CAPAZ DE REHACER EL MENSAJE DE UNIDAD Y REBELDÍA DE LOS Y LAS OPRIMID@S

La clase trabajadora y las clases humildes de la sociedad, tenemos la gran necesidad de hacer frente a la pérdida constante de derechos sociales y laborales de que estamos siendo víctimas en los últimos tiempos y para eso necesitamos de la herramienta adecuada que nos permita aglutinar fuerzas frente a un enemigo mucho más organizado y fortalecido que nosotr@s.

CGT puede ser una pieza importante en la construcción de esa herramienta, sabiendo que lo será en la medida que sea capaz de confluir con el inmenso abanico de movimientos sociales con clara actuación libertaria por su funcionamiento y organización de tipo horizontal.

CONFLUENCIA DE LO SINDICAL Y LO SOCIAL.

 El anarcosindicalismo, en su desarrollo histórico, siempre se ha caracterizado por su resistencia, tanto en el orden de las ideas como de la acción revolucionaria, a aceptar que la vida de las personas fuera un conjunto inconexo de compartimentos estancos: por un lado el mundo del trabajo, por otro el mundo de la cultura, por otro el mundo de las relaciones sociales, personales, etc... El planteamiento de una supuesta, pero falsa, dicotomía entre lo social y lo sindical, ha degenerado siempre en conflictos de prioridades, como si un ámbito u otro de acción fuera más "revolucionario" frente al contrario. La realidad es que no hay acción sindical sin consecuencias en la sociedad y en la vida de las personas, como no hay acción social que no tenga nada que ver con los espacios laborales y de producción. La acción sindical no es más que nuestra acción social en el mundo del trabajo, y la acción social no es más que nuestra intervención sindical en la sociedad y en las relaciones sociales.

 Desde hace años se ha instalado en la vida sindical y social de este país la dinámica de separar lo laboral del resto de problemáticas con las que nos encontramos en nuestra vida diaria, como: Sanidad, enseñanza, transportes, vivienda y su entorno, medio ambiente, relaciones sociales, etc. "De lo laboral se ocupan los sindicatos y de lo otro los partidos políticos, las asociaciones vecinales y el resto de entidades y colectivos que han ido surgiendo de manera corporativa para dar respuesta a lo que otros no daban".

Pero en CGT también se ha instalado esa dinámica de separar lo puramente laboral de aquello que no lo es, incluso, aunque tenga una relación directa con lo laboral, como son los casos de la privatización de servicios como Sanidad, Enseñanza,

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Correos, RENFE, Telefónica, etc. Existe la tendencia, en muchos compañeros y compañeras nuestras, de separar lo laboral, o sea, lo que afecta a las condiciones laborales de nuestros compañeros y compañeras de esos servicios, con lo que supone, para todos y todas (*también ellos y ellas como usuarios y usuarias que son de los mismos*) la privatización del servicio en sí.

A pesar de que, en nuestras ponencias y acuerdos congresuales, se les dé un tratamiento bastante correcto, nuestra dinámica diaria, nuestras costumbres (*forjadas en la fábrica o el tajo y reforzadas por prácticas de delegados y delegadas sindicales poco dispuestos a hacer mas sindicalismo que el necesario para justificar sus horas liberadas*) nos lleva a primar siempre lo laboral sobre lo social, hasta el punto de que, hoy día, resulta difícil hablar dentro de la Organización, de la colaboración con grupos sociales, por una falta importante de receptividad en la mayoría de la militancia, mucho más preocupados por lo que pasa en su entorno laboral que en el social.

También porque, aquellos compañeros y compañeras que trabajan en los distintos colectivos y plataformas, antes mencionados, no han entendido la necesidad de abrirse, de darse cuenta que encerrados, cada cual, en su chiringuito particular, se puede sentir muy feliz pero no se va a ninguna parte, porque eso es: **FRACCIONAR LA LUCHA, NO FORTALECERLA**

Pero, quienes estamos metidos de lleno en el campo de lo laboral que somos la base militante que está trabajando mas activamente en estos momentos en CGT, también tenemos que abrirnos y darnos cuenta de que, no sirve de mucho luchar sólo, por mejores salarios, si después te sube la vivienda, tienes que pagarte la sanidad, la enseñanza y todos los servicios por los que tanto hemos luchado para que fueran gratuitos y de calidad. Lo que ha supuesto, en aquellos años de lucha, una importante mejora de nuestras condiciones de vida

De esta manera vemos como hoy día existen, de manera completamente desconectada, infinidad de colectivos y plataformas en nuestro mapa social; dedicadas, cada una de ellas, de manera integral, a su tema particular, con escasa preocupación por el resto de los problemas que tienen a su alrededor y que les afecta de manera igual o parecida.

Por eso, hoy mas que nunca, apostar por la confluencia de la acción sindical y social es dotarnos de la mejor herramienta para abordar nuestro crecimiento y consolidación, y poder solventar adecuada y autocríticamente los muchos riesgos de este proceso. Sólo en la medida que introduzcamos los problemas sociales cotidianos en las empresas, que involucremos críticamente a las personas trabajadoras en los problemas sociales, y que insertemos en la realidad social las luchas sindicales, podremos hacer de la CGT una organización capaz de combatir y alterar el actual orden de las cosas.

REFORZAR LA ORGANIZACIÓN HORIZONTAL

Estamos en un proceso de crecimiento en el que compañeros procedentes de otras organizaciones se integran en CGT, no siendo homogénea la misma. En esta interacción todos podemos enriquecernos o podemos recibir todas las broncas intestinas que en algunas de las organizaciones de las que provienen se dan.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

En CGT es bien recibido todo aquel que viene a potenciar lo que somos y a aportar su experiencia y militancia, y en CGT sobra quien lo que pretende es labrarse una carrera política.

No podemos en base a supuestas "eficacias de expertos" cargarnos la democracia directa, para así en un medio plazo recibir de forma indirecta (convirtiendo de hecho los secretariados permanentes, en ejecutivas) instrucciones, de organizaciones ajenas.

Debe quedar claro – *para evitar luego tener que ir a largísimo procesos de interpretación de estatutos* – que CGT no admite prácticas ejecutivas en ninguno de sus ámbitos, por tanto cualquier decisión tomada de esa forma es de entrada nula.

Cada vez la identificación cargo de responsabilidad, delegado, representante electoral es más fuerte y hay un alejamiento mayor de la afiliación en cuanto a la toma de decisiones.

Situaciones viciadas, cada vez mas cosas van quedando en manos de liberados o expertos sindicales. Esto parece más fácil y más rápido pero es muchísimo más peligroso. La afiliación se encuentra más lejos. Los delegados actúan sólo en su empresa o en su sector, lo que crea desconexiones funcionales que entorpecen la realización de actividades colectivas.

¿Qué podemos hacer a favor de crear dinámicas potenciadoras de la participación?:

Necesitamos avanzar, y para ello necesitamos renovarnos y necesitamos nuevas maneras de hacer las cosas: Necesitamos cambiar el concepto del/la delegado/delegada sindical que sólo se interesa por los problemas de su centro de trabajo, haciendo de eso toda su militancia y conciencia social. Si no formamos en todos los aspectos, la afiliación jamás se transformará en militancia. Cuando crece el sindicato, sólo un pequeño grupo de las personas que se afilian se convierten en militantes porque no se dan todos los cauces de participación a quien viene buscando algo distinto a lo que ha conocido en CCOO o UGT. **¡ESTO DEBE DE EMPEZAR A CAMBIAR YA! A PARTIR DE ESTE CONGRESO**

TENEMOS QUE EMPEZAR POR:

1. Fomentar la autoorganización de los jóvenes.
2. Colaborar con aquellos colectivos juveniles que planteen alternativas acordes con nuestro planteamientos
3. Buscar maneras de relación directa, en corrillos o grupitos, tanto en el curro como en el barrio (tomando la birra, paseando o con los niños en el parque) debemos atrevernos a hablar de la problemática que nos afecta y tratar de organizarnos para resolverla.
4. Organizando algún tipo de actividad, al nivel que podamos pero intentando ir un poco más allá para no dormirnos en los laureles, utilizando a la Organización para desarrollarnos a la vez que aportamos ideas y militancia a la misma.
5. Estableciendo coordinadoras de los distintos grupos o colectivos para que intercambien experiencias y coordinen actividades conjuntas. Para eso, la Organización debe abrirse a esa actividad grupal y facilitar su actividad,

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

interviniendo sólo cuando su actividad vaya claramente contra los principios que en ella defendemos. Es cierto que hay que resguardar esos principios y los bienes de la Organización, pero no se puede ser un obstáculo para el desarrollo participativo. En este sentido no nos han favorecido y, hoy menos aún, la actitud fiscalizadora de los y las que se atribuyen la condición de protectores de locales y entes de la Organización: en secciones sindicales, sindicatos, federaciones, etc.

6. La Organización tiene que abrirse a la actividad de grupos de afiliados y afiliadas que quieran desarrollar una actividad social o laboral propia o con otros colectivos, ofreciendo sus locales y estando para apoyar sus actos cuando estos vayan en defensa de los derechos sociales y laborales. Debemos de estar dispuestos a apoyar todas aquellas acciones con las que estemos de acuerdo aunque por nuestra dinámica no la hayamos podido discutir en la Organización. Debemos priorizar mas en el fondo de los conceptos que en las formas, porque eso nos permite acercarnos a mucha gente de buena fe que no entiende ciertas divisiones por cuestiones secundarias.
7. Es preciso establecer charlas y debates de tipo formativo-ideológico con personas, especialmente jóvenes que bien pueden ser personas individuales o grupos sociales, que nos permita avanzar en la conciencia de la lucha colectiva; para ello es preciso fomentar la organización de las personas en contraposición al individualismo actual.

Las fechas y horarios de las convocatorias de actos orgánicos deben realizarse buscando la participación del mayor número de afiliados y afiliadas sin horas sindicales. Los delegados y delegadas tienen la obligación de asistir por ser los portavoces de la Organización en su ámbito. En este sentido deberíamos buscar fórmulas que obliguen a que esto se cumpla.

PRECARIEDAD LABORAL Y SOCIAL

La precarización del trabajo y de la vida (temporalidad, rotación en el empleo, pérdida de estabilidad, crecimiento de la incertidumbre ante el futuro, exclusiones y discriminaciones raciales, de género, etc.), ha difuminado lo laboral en la existencia cotidiana, permitiendo visualizar los vínculos entre vida laboral y vida extralaboral.

Las luchas contra las Reformas Laborales, las deslocalizaciones de empresas, las reducciones salariales y demás recortes de derechos laborales, no deben desligarse de los recortes democráticos, el encarecimiento de los servicios básicos (vivienda, sanidad, enseñanza, jubilaciones y demás prestaciones de la Seguridad Social) ni de la represión y marginación que sufrimos las clases más humildes, ni de la corrupción e impunidad de que gozan los políticos, los ricos y todo el entramado que les protege (Jueces, policías, militares, etc.)

La CGT tiene una oportunidad extraordinaria de desarrollar su función "histórica" de luchar contra la mercantilización total de la vida, de luchar contra esa tendencia inhumana del capitalismo de utilizar la capacidad de las personas como si fuéramos un "recurso mercantil" más, un factor económico vaciado de vida. Esta situación donde lo laboral y extralaboral se confunden es especialmente notoria en el caso de los jóvenes, de las mujeres, de las personas inmigrantes, con discapacidad, etc.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Desarrollar una cultura sindical, en la que lo social y lo laboral se interrelacionan y se influncian mutuamente, es elevar nuestro nivel de incidencia, de respuesta y de intervención transformadora. En este sentido hay una gran labor a desarrollar:

1º Trabajo es mucho más que empleo y CGT debe reconocer como trabajo aquellos que no se ven y no se pagan: los trabajos invisibles realizados históricamente por las mujeres para luchar por la redistribución de los trabajos (de todos los trabajos) y de la riqueza

2º En el ámbito laboral, luchar en las profesiones feminizadas que arrastran las peores condiciones laborales, exigir el mismo salario para trabajos de igual valor, convertir los convenios colectivos en instrumentos de lucha contra la discriminación de género, combatir el proceso de flexibilización de tiempos y espacios de trabajo asalariado bajo la lógica del capital, hacer frente a las distintas formas de acoso.

3º Impulsar y apoyar las luchas de las mujeres en cuestiones como: el cambio de Régimen Especial de Seguridad Social para las/os empleadas/os domésticas/os, por los derechos humanos y laborales de las/os trabajadoras/es del sexo, por la libre identidad de género y la reasignación de sexo como prestación sanitaria pública y gratuita, contra todas las formas de violencia contra las mujeres

4º Mantener una campaña permanente de denuncia de la Ley de Extranjería y de las políticas de la UE como responsables de la indefensión, abandono y falta de derechos de las personas sin papeles.

5º Servicio doméstico y atención a domicilio: Campaña por su sindicalización y la defensa de sus derechos, orientado a las mujeres inmigrantes. Apoyo al cambio de régimen de la seguridad social.

6º Construcción: Estudiar la situación socio-laboral del sector. Reparto periódico de propaganda de CGT en los tajos. Aglutinar en una coordinadora a todos/as los/as afiliados/as en CGT del sector.

7º Trabajo temporero y agrícola: Elaborar un mapa de la precariedad de las campañas de las cosechas (temporeros/temporeras). Denunciar todas las deficiencias e irregularidades detectadas en el marco social y laboral del trabajo temporero.

8º Trabajadoras y trabajadores del sexo: Denunciar la agresión a la que están sometidas cotidianamente. Defensa de garantías de salud, seguridad y derechos. Apoyar iniciativas de autoorganización.

9º Buscar líneas de trabajo común con aquellas organizaciones específicas que tratan las diferentes discriminaciones, con las que podamos compartir formas de pensar y actuar.

10º Puesta en marcha de equipos de trabajo sobre las diferentes realidades de la discriminación (discapacidad, opción sexual...), elaboración de las diferentes reivindicaciones y consolidación de la actividad antidiscriminación de la CGT.

11º Realizar un estudio detallado de todos los locales de la CGT sobre el cumplimiento o no de las medidas de accesibilidad para personas con discapacidades físicas. Con el fin de ir detallando en un plazo razonable y en función de los medios disponibles los cambios que sean necesarios.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

En la reivindicación laboral y en la negociación colectiva:

Derechos laborales: existencia de relación laboral, permisos de trabajo, contratos, condiciones contractuales, negociación colectiva, derecho de huelga, participación sindical, condiciones de salud, etc. La Negociación Colectiva es un marco donde nuestro Sindicato tiene que apostar por introducir cláusulas que garanticen la no discriminación de los y las trabajadoras por razón de etnia, cultura u origen. Hay que establecer controles sindicales en cuanto a los trabajos externos por medio de contratas/subcontratas, fuente del tráfico ilegal de mano de obra y pilar básico de la precarización estructural del mercado de trabajo.

Derechos sociales: asistencia sanitaria, prestaciones sociales, vivienda, etc.

Libertades: de circulación, de asociación sindical y política, de voto, etc.

Establecer alianzas con las asociaciones de trabajadoras del hogar con el fin de realizar una labor conjunta de sindicalización y defensa de sus derechos laborales. Apoyo a la Campaña por el cambio de régimen en la seguridad social de las empleadas del hogar.

Establecer alianzas con grupos autoorganizados de trabajadores y trabajadoras inmigrantes por la defensa de sus derechos sociales y laborales, siempre que tales grupos o asociaciones no entren en contradicción con la acción social y sindical de la CGT.

Elaborar un mapa de la precariedad de las campañas de las cosechas (temporeros/temporeras), entre todos los territorios, haciendo un verdadero trabajo de cooperación y coordinación sindical. Dotar presupuestariamente del Fondo Confederal de Expansión en Inmigración la intervención de la CGT en el trabajo agrícola temporero, previo presentación del Plan o Proyecto concreto con el aval del Sindicato o Federación Local donde se quiere poner en marcha el plan, y de la Confederación Territorial correspondiente.

Fomentar iniciativas de cooperación y lucha entre trabajadores y trabajadoras de "aquí" y de "allá" (dentro y fuera). Las Multinacionales, las Transnacionales, son un buen ejemplo para un trabajo cooperativo entre sindicalistas de allí con sindicalistas de aquí (Repsol, BBVA, Telefónica, BSCH, etc.).

¿COMO AGLUTINAR A TODO EL MOVIMIENTO SOCIAL DISPERSO?

Para unir fuerzas y conseguir esa gran lucha que cambie las cosas es preciso, como queda dicho, aglutinar a todos esos colectivos dispersos que estén realmente por la confrontación con el sistema. Nuestro deseo como Organización integral es que eso ocurra bajo nuestras banderas y postulados *pero eso, hoy día, es claramente inviable*, sencillamente porque ciertas dinámicas y conceptos no se cambian de un día para otro.

Por tanto, nuestra labor debe continuar dirigida a buscar la convergencia de todos los colectivos y movimientos antisistema, sabiendo, en todo momento, separar la paja del trigo, pero trabajar de manera comprometida en todas aquellas acciones con las que estemos de acuerdo. Pero para que eso ocurra, y no acabemos difuminándonos más entre esos colectivos, es preciso que apretemos nuestras filas y seamos capaces de

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

acudir a todos esos encuentros con nuestras propuestas, aunque con una cierta flexibilidad para aliviar tensiones en la medida de lo posible.

UNA COORDINACIÓN SIN APROPIACIONES:

Los movimientos sociales que plantean alternativas concretas en lo social y tienen un funcionamiento autónomo y una posición claramente anticapitalista y antisistema, poseen una serie de rasgos comunes que les brinda un cierto "aire de familia", en relación con el movimiento libertario

Una porque rechazan las formas clásicas de movilización políticas, especialmente de aquellas que perpetúan la tradición de los partidos políticos; de ahí que sean propensos a evitar toda forma de monopolización por parte de minorías y a favorecer la participación de todos los interesados en los temas que les afectan. Por eso se les ve cercanos a las tradiciones libertarias.

Otra porque están orientados hacia objetivos concretos e importantes para la vida social (vivienda, enseñanza, empleo, salud, etc., respecto de los cuales procuran aportar soluciones directas y prácticas.

En tercer lugar porque sus prácticas y sus acciones están claramente dirigidas contra las políticas neoliberales, buscando prácticas solidarias de lucha entre sus miembros, aunque tengan características corporativas hacia el exterior.

Esto último debe vencerse con una labor de entendimiento y de trabajo en común. Pero si queremos ganarnos la confianza de quienes se han parapetado en sus trincheras particulares, tendremos que hacerlo desde su mismo nivel, sin afanes protagonistas ni posiciones rígidas, tratando de que comprendan la necesidad de unificar las distintas luchas para confluir en una lucha de verdad.

No se trata de perder nuestras señas de identidad, ¡cosa que, por supuesto, no debe ocurrir! pero sí, de darnos cuenta de que necesitamos aglutinar fuerzas, sobre todo con aquellos que, en la mayoría de casos, rechazan tanto como nosotros las manipulaciones políticas; tanto que incluso, desconfían también de nuestras intenciones manipuladoras.

Frente al modelo institucional y colaboracionista de los sindicatos mayoritarios; frente al modelo de "correa de transmisión" en el que son "otros" los que deciden; frente al modelo incoherente de quien firma manifiestos y proclamas a nivel público pero acepta la lógica de la competitividad en las empresas; la CGT es una organización anarcosindicalista, de trabajadoras y trabajadores que toman sus propias decisiones, y que mantiene de manera coherente una lucha social antagonista y transformadora.

¡¡Así debe ser porque así la queremos!!

Antirepressiva

L'Estat reprimeix i estigmatitza la dissidència, criminalitza e il·legalitza idees i persones, ens cal continuar, com ja hem fet en el cas de la Laura i molts d'altres, denunciant aquesta criminalització, estant al costat de tots els col·lectius que lluiten contra la Llei antiterrorista, contra les tortures i qualsevol agressió del capital, ens cal estar amb les qui les pateixen, el nostre sindicat cal que sigui casa seva.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Dins d'aquesta lluita també caldria fer especial èmfasi en la lluita contra les presons recollint l'històrica crítica del moviment llibertari participant en mobilitzacions conjuntament amb d'altres col·lectius que treballen aquest tema i conjuntament amb la secretaria d'acció sindical estudiar la possibilitat de la defensa dels drets sindicals i laborals dels presos.

Okupació

Un dels pilars del capitalisme és la propietat privada, l'okupació representa una lluita clara i directa contra aquesta, una lluita que posa en evidència el sistema econòmic on hi ha cases sense gent i gent sense cases i on l'especulació no té fre.

Les persones que participen en els centres socials okupats es troben implicades en la defensa d'uns espais lliures però sotmeses a l'amenaça constant del desallotjament i de penes que poden implicar presó.

La presència i el nostre suport tant social com judicial a banda de ser imprescindible és de justícia i coherència en el nostre projecte. Cal continuar amb la tasca que diverses federacions locals com Terrassa venen realitzant des de fa temps i que són un exemple per a la Confederació.

Moviment llibertari

Des de la CGT s'ha de seguir mantenint una aposta de col·laboració i de treball en comú amb aquells col·lectius i organitzacions llibertàries que tinguin uns plantejaments, idees i formes d'actuació properes a les nostres, lluny de l'ortodòxia i el tancament mental i pràctic que caracteritza l'actuació quotidiana de determinats col·lectius llibertaris.

Alliberament nacional

La lluita per l'alliberament nacional ha d'estar ineludiblement lligada a l'alliberament social i representa un pas més en l'autogestió i l'autorganització col·lectiva, una reivindicació que ve de molt lluny i que ha tingut sempre cert arrelament en la CGT (abans en la CNT) de Catalunya, no per crear un nou Estat sinó per defensar els drets col·lectius de la nostra societat.

En defensa d'aquesta lliure decisió i d'un federalisme des de la llibertat entre persones i pobles lliures, cal estar al costat de totes aquelles organitzacions defugint de dogmatismes i sectarismes, que participin d'aquests ideals.

Igualtat de gènere

Des de l'inici del moviment llibertari la lluita per l'emancipació de la dona i la seva igualtat amb l'home ha estat una constant que hem de continuar, no limitant-nos únicament al 8 de març; la Secretaria d'Acció Social conjuntament amb la Secretaria de la Dona han de treballar conjuntament i d'un cop per totes per aquest fi tant dins com

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

fora del nostre sindicat. La lluita de gènere és una lluita transversal que ho ha d'amarar tot, des dels convenis fins al carrer.

Aquesta igualtat de gènere s'ha de fer extensiva al col·lectiu homosexual, bisexual i transsexual. A banda de la feina al carrer, cal que la Secretaria d'Acció Social i la d'Acció sindical treballin colze a colze en la redacció de clàusules de no discriminació per a la seva inclusió en els Convenis col·lectius.

Ecologisme

La lluita per un medi ambient lliure de contaminació significa també la defensa d'un espai comú per al gaudiment de tothom. El consum desmesurat de matèries primes i l'ocupació dels espais naturals per fer-hi edificacions forma part també d'aquest sistema econòmic depredador que busca el màxim benefici immediat. La col·laboració amb organitzacions ecologistes (com l'Assemblea d'Entitats Ecologistes de Catalunya o Ecologistes en Acció, entre altres) és necessària.

És important també mantenir la col·laboració i enfortir els nexes amb els col·lectius o sindicats com Assemblea Pagesa que lluiten, de forma assemblaria, contra els transgènics (per lluitar contra el control i dominació de l'alimentació i les diverses formes de producció que volen exercir les transnacionals agroalimentàries) i per un consum responsable; cal intentar estendre el projecte de cistella bàsica d'aliments que es planteja des de la pagesia combativa com una manera d'intercanvi directe, responsable i just entre el productor i el consumidor; posant els nostres locals a disposició d'aquestes cooperatives de consum, formant les nostres pròpies o participant en les existents en les nostres localitats.

Antiracisme i antifeixisme

La defensa de la igualtat de drets per a tothom ha estat una constant de l'anterior secretariat d'acció social que ha mantingut una línia ferma i coherent en aquesta lluita, cal continuar pel camí esbossat. Cal buscar el nostre propi espai dins la lluita pels drets de les persones immigrades, fomentant la seva conscienciació i organització assemblaria, dins o fora del sindicat; alhora que conscienciant la nostra pròpia afiliació.

De la mateixa forma que cal lluitar fermament contra el desenvolupament de les idees feixistes, racistes i xenòfobes que escampen determinats col·lectius i contra la violència que porten associada

Antimilitarisme

El militarisme representa una baula molt important en l'estructura del capital. L'exèrcit integra tots els valors que defensa el capital: estructura jerarquitzada, submissió, homofòbia i agressivitat. Representa, en última instància, l'instrument de defensa de l'Estat i del sistema econòmic que el sosté.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Tal i com vam fer participant en la lluita per la insubmissió, cal continuar aquesta via potenciant entre les nostres afiliades l'objecció fiscal a les despeses militars i les campanyes, com per exemple la que es duu a terme a Tarragona contra els vaixells de guerra al port, que cada federació local adapti aquest àmbit a la seva localitat. L'objecció fiscal ha de ser una campanya bàsica de la CGT de Catalunya.

Memòria històrica

Treballar de manera coordinada amb la Secretaria de Formació i d'altres ens de l'organització per fomentar el coneixement del nostre passat obrer, sindicalista, popular i anarquista i treballar amb d'altres organitzacions com la ARMHC per a la recuperació de la memòria història de tota la lluita antifeixista.

FUNCIONAMENT DE L'ACCIÓ SOCIAL DINS DE LA CGT

La CGT s'ha de dotar d'una secretaria àgil, una secretaria amb un nom que actuï com a coordinadora i un grup de treball al darrera. El conjunt de persones que formin la secretaria d'acció social s'han de constituir en el nexa que uneixi totes les federacions per una major coordinació i en l'impuls d'algunes campanyes d'abast nacional que siguin assumides per cada federació i ens donin una imatge més homogènia, clara i contundent.

La Secretaria d'Acció Social, tal i com es pertinent en una Secretaria Col·legiada, hauria de ser la portaveu i la coordinadora o dinamitzadora del grup de treball, l'acció social s'hauria de decidir entre tot el grup de treball i les diferents secretaries d'acció social de les federacions o sindicats de la CGT de Catalunya.

Entenem que, continuant amb la idea de l'anterior secretari d'acció social, s'han de realitzar reunions de coordinació periòdiques i s'han d'establir canals per saber cadascú que estem fent en les respectives localitats.

Cal repensar el nostre sindicat i sobre tot el tipus d'estructura sobre el que s'organitza si volem que continuï com una eina àgil i útil per a la transformació social, això passa inexorablement per tirar endavant els acords de l'organització sense censura, per tornar a donar a l'acció social el pes que li pertoca i per teixir, fomentar i enfortir els llaços que ens uneixen amb aquells que creuen i lluiten per una societat millor.

Objecció fiscal: ni en nom nostre, ni amb els nostres diners

El sistema militar és una poderosa màquina productora i, a la vegada, consumidora d'armes i estratègies perquè unes persones en dominin d'altres, que està produint ja, ni que sigui pel desviament de recursos econòmics d'àrees que necessiten atenció urgent, estralls en la humanitat i en el seu entorn.

Segons l'ONU, una reducció del 3% dels pressupostos militar permetria:

- Reduir un 50% la mortalitat infantil
- Abasti tot el món d'aigua potable

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

➤ Universalitzar l'assistència mèdica primària

Segons els pressupostos de l'any 2005, l'Estat Espanyol es gasta 15.641,14 milions d'euros per mantenir l'estructura militar (el pressupost del Ministerio de Defensa puja a 6.988,79 milions d'euros i augmenta respecte al 2004 un 4,2%. Però si es té en compte altres partides segons el criteri emprat per l'Aliança Atlàntica sobre com s'ha de computar la despesa militar, que en el cas espanyol es troba repartit per altres ministeris i que aquestes partides són inequívocament militars i si, a més hi afegim la part proporcional del interessos del deute públic imputables al Ministerio de Defensa, llavors s'arriba a la quantitat de 15.641,14 milions d'euros). En números "fàcils", representa 42,85 milions d'euros diaris (7.130 milions de pessetes) en pressupost militar!. Aquestes quantitats representen el 1,86% del PIB. Si parléssim d'investigació militars ens trobaríem que la despesa en R+D militar és de 1.330,29 milions d'euros, un 26,75% del total de R+D (quasi 3 vegades més que el que es dedica a investigació científica bàsica; més de 5 vegades el d'investigació sanitària; 22 vegades el d'investigació agrària i 31 el d'investigació oceanogràfica y pesquera).

Mereix atenció a part la partida de les despeses de la participació de forces militars a l'exterior. Aquesta partida no té consignació econòmica i es declara ampliable, amb la qual cosa no és possible saber fins el final de l'exercici la quantia de la despesa en missions militars a l'exterior.

Els diners d'aquests pressupostos els hem de posar entre tots. Una part important ja ens l'han tret mitjançant els impostos indirectes (IVA essencialment), d'altres les obtenen mitjançant l'anomenat "deute públic", però una altra part és la que nosaltres posem directament en els comptes d'Hisenda a través de l'impost sobre la renda.

No col·laboració

Aquest és un bon moment per plantejar-nos la nostra posició sobre les despeses militars. Hi ha dues possibilitats: col·laborar-hi o no col·laborar-hi. Des d'aquí convoquem a la no col·laboració, a la desobediència civil a les intencions de l'Estat de fer-nos partícips de la injustícia: se l'ha de denunciar públicament i negar-li els mitjans materials per fer-ho. L'Estat no ho voldrà acceptar. Intentarà sotmetre'ns i s'ha de reconèixer que és poderós, a la seva manera, però igualment s'ha de ser conscient que quan el món és a punt de ser destruït només per culpa de l'armament emmagatzemat, quan els militars van adquirint cada vegada més pes econòmic dintre del sistema mentre diuen que cedeixen pes polític, hem d'assumir la nostra responsabilitat individual per tal d'aconseguir que això canviï.

L'Objecció de Consciència a les Despeses Militars o Objecció Fiscal és un acte de desobediència civil,

és la no disposició a col·laborar amb l'Estat en la preparació de guerres i el manteniment de l'estructura militar, desobeint activament en el moment de realitzar la declaració de renda. Consisteix tècnicament a desviar una part d'aquests impostos a un projecte que treballi en la defensa d'un progrés social i solidari.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

A Hisenda, li neguem una part del nostre impost sobre la renda, però aquest diner no se'l queda el declarant. Amb els diners desviats per l'objecció fiscal es promou el treball per la pau, la justícia social, la cooperació al desenvolupament, els drets humans, etc., i es fomenta que aquests diners siguin per ells mateixos una altra forma d'antimilitarisme. Amb els diners es fa realitat projectes que no reben subvencions, projectes que permeten continuar treballant per una societat més justa i equitativa.

Així, al mateix temps que ajudem a engegar projectes d'utilitat social, manifestem el nostre rebuig al militarisme i contribuïm a reduir la despesa militar com a camí per aconseguir la total anul·lació dels exercits i tot l'entorn militar.

El fi de l'objecció fiscal és la total eliminació dels exèrcits i el seu entramat militar industrial mitjançant una reducció progressiva de la despesa militar. Fent objecció fiscal mostrem el rebuig social que tenen la despesa militar en particular i el militarisme en general, al mateix temps que ens solidaritzem amb tot tipus de lluita pel progrés social que es dona a la nostra societat com ha sigut l'objecció de consciència i la insubmissió.

Proposta

Barrejar l'acció sindical i la social és una prioritat de la nostra organització, per això, CGT ha de participar activament en l'abolició de l'exèrcit i del militarisme a través de tota la seva estructura.

La CGT de Catalunya participarà activament en les campanyes d'objecció fiscal que cada any s'organitzen a Catalunya, intentant, a través de la informació i la realització de declaracions de renda amb objecció fiscal en les federacions, seccions i sindicats que ho puguin tirar endavant. Això sí, a on es facin declaracions de renda, aquestes seran amb objecció fiscal, després d'una campanya de defensa de l'objecció fiscal i per l'abolició dels exèrcits.

(Aquesta ponència ha estat redactada en bona part per la Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau amb mínims afegits dels signants).

Per la utilització real del programari lliure

En l'últim Congrés de la CGT estatal a València, s'han aprovat uns acords sobre la implantació de programari lliure als diversos ens de la Confederació. Aquests acords no suposen de cap manera un brindis al sol, ni cap farol: és perfectament possible implantar aquest programari en la CGT en un termini raonable i sense entrebancs irresolubles. El programari lliure progressivament ha perdut molt bona part de la seva presumpta dificultat intrínseca. Ara bé, hi han una sèrie de recomanacions per seguir, seguint una evolució on els usuaris vagin agafant progressivament confiança i formació en el seu ús.

1.- Ús de programari lliure sobre sistemes operatius propietaris.

El que es proposa és una migració al programari lliure. Com tota migració s'ha de fer de

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

manera progressiva. Un primer pas podria ser canviar de programari habitual quotidià seguint l'esquema següent (és una proposta, que es pot modificar)

- Enlloc de Microsoft Office, instal·lar OpenOffice.org.
- Enlloc d'Internet Explorer, instal·lar Mozilla Firefox.
- Enlloc de Microsoft Outlook, instal·lar Mozilla Thunderbird.
- Enlloc de Photoshop, instal·lar GIMP.

I anar-se familiaritzant amb aquestes aplicacions, durant un temps raonable (mesos). Perdre-li la por a aquesta mena de programari, avaluar els seus avantatges relatius i els seus possibles inconvenients (que n'hi ha, sí).

En aquest sentit fer servir els cd de programari lliure que està distribuïnt la Generalitat podrien ser un primer pas important.

2.- Familiarització mitjançant Live cd.

Un cop familiaritzats amb diverses aplicacions de programari lliure (mentre treballem amb elles des del nostre ordinador habitual), podem familiaritzar-nos amb GNU/Linux mitjançant les Live CD (traduït per als profans: cd's que executen el sistema arrencant des de la BIOS de l'ordinador SENSE CAP NECESSITAT D'INSTAL·LAR RES AL DISC DUR). Al no ser instal·lat al disc dur, no es que tinguin gaire utilitat més enllà de la familiarització dels usuaris amb un sistema operatiu nou. Però ni que sigui per això, valen la pena.

A Catalunya hi han diverses distribucions que arrenquen des de disc dur sense gaires problemes. Val la pena mencionar les versions live cd de Catix, knoppix i Ubuntu. Malgrat els diversos noms, TOTES SÓN VERSIONS DEL MATEIX SISTEMA OPERATIU GNU/LINUX.

3.- Instal·lació dintre del mateix ordinador d'un sistema operatiu lliure que convisqui amb el sistema operatiu habitual.

En un mateix ordinador poden conviure diversos sistemes operatius sense gaires problemes. Es pot continuar usant el sistema operatiu habitual i al mateix temps poc a poc de quan en quan iniciar l'ordinador amb el GNU/Linux que s'hagi instal·lat en una altra partició. Quan ens vingui de gust, per provar com funcionava allò, etc.

Aquest no és el lloc per explicar en profunditat com instal·lar un GNU/Linux al disc dur. Només assenyalar que hi ha documentació a patades a internet sobre la qüestió, i que sempre (SEMPRE) s'ha de fer una còpia de seguretat dels nostres arxius abans de fer una operació d'aquesta mena sobre el nostre ordinador de treball. No he sentit des de fa anys que a ningú se li hagi esborrat res en una operació d'aquestes, però, i si ens passa aquell dia? doncs millor haver fet les còpies de seguretat.

Aquí recomanem explícitament instal·lar Ubuntu. És una versió "comercial" de la gran distribució lliure Debian GNU/Linux, que és la que s'ha triat al Congrés de València com a la que s'ha de migrar en la mesura que es pugui.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

En realitat, si hem estat un temps treballant amb Firefox, Thunderbird i OpenOffice.org als nostres ordinadors habituals, i si hem estat un temps jugant/potinejant amb una Live Cd de Ubuntu, el canvi no serà tant brutal com podria semblar.

4.- Migrar des d'Ubuntu Linux a Debian.

Un cop portem un temps treballant amb Ubuntu Linux, i quan la gent ja ha agafat una certa experiència amb l'ús de GNU/Linux, la migració a Debian GNU/Linux és gairebé una broma amb tots els passos fets fins ara, ja que es podria continuar fent servint l'escriptori que es feia servir a Ubuntu (Gnome), el processador de textos que ja s'havia fet servir durant un temps a windows i a GNU/Linux (OpenOffice.org), igualment amb el navegador (Firefox), i amb el client de correu (Thunderbird).

Unes quantes notes més:

- Migrar de les eines que fèiem servir habitualment cap a d'altres lliures costa un cert esforç. Si es fa la cosa tranquil·lament, familiaritzant-se i educant-se en les eines noves i realitzant el procés de manera progressiva, consultant els dubtes que puguin sorgir, el procés és realitzable i els resultats poden ser molt gratificants.

Ara bé en informàtica -la màgia no existeix- (en principi). Tot aquest procés suposa un aprenentatge i un esforç, porta el seu temps i s'ha de tenir ben clar. No és màgic, no és d'avui per demà. Per exemple, quan instal·lem el Firefox doncs bé haurem d'anar al web de Macromedia i baixar-nos els drivers de flash, o a Sun i baixar-nos el Java. Són coses que s'han de fer, semblen tonteries, però no ho són.

- S'ha de tenir clar també que GNU/Linux és un sistema completament diferent a windows en tantes i tantes coses, abans de dir "això no funciona" o bé "en windows això no és així", preguntem-nos si és realment que no funciona o si senzillament és que el sistema operatiu segueix una altra lògica ni millor ni pitjor sinó diferent al del sistema operatiu del Sr. Gates.

* Aquest procés de formació és en bona part, d'autoformació. De cercar al google allò que no s'entengui, de preguntar-ho (educadament) i d'esperar (tranquil·lament) una resposta. Sobretot paciència, una llibreta a mà per anar apuntant els passos que es vagin fent i fer tota aquesta migració progressivament.

Punto 5. "Projecte formatiu de la CGT de Catalunya"

Els sindicats de la CGT a Catalunya estan convocats el mes de desembre de 2005 al VIII Congrés per a decidir entre altres temes, el sistema de formació que hem de desenvolupar per als propers anys.

Des dels inicis de la CGT i com a conseqüència de la crisi de la reorganització del anarcosindicalisme durant la transició, s'han desenvolupat diferents experiències, a

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

dintre i fora de Catalunya, més o menys afortunades, per a retrobar un sistema de formació amb consonància amb les finalitats i objectius de l'anarcosindicalisme i que permeti el desenvolupament de projectes de formació adequats a les necessitats actuals, tant en la vessant interna com l'externa.

En els darrers anys, els debats i les experiències sindicals al voltant de la definició d'una estratègia per incrementar la presència de la CGT en el món laboral i social, han posat sobre la taula la necessitat d'avançar en la definició d'un sistema de formació coherent i amb vocació de projectar-se en el temps.

Entre el 2003 i 2004 es va realitzar un projecte pilot des de la Secretaria de Formació del Comitè Confederal de Catalunya, per a desenvolupar un Programa de Formació que fos capaç d'analitzar les necessitats de continguts, metodologia i recursos per a la formació i de combinar l'activitat formativa sindical interna amb l'activitat formativa a les empreses, amb la finalitat de proporcionar el sistema de formació que hauria de desenvolupar la CGT.

Producte d'aquesta activitat i de debats posteriors, és aquest document que es presenta com a ponència al VIII congrés de la CGT de Catalunya.

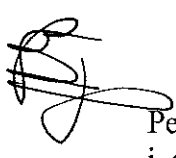
1. Quin tipus de sistema de formació volem?

No tots els sistemes de formació són iguals, malgrat que la formació en general es consideri per tothom com un procés de participació i aprenentatge en torn a uns objectius, uns continguts, una metodologia i uns recursos.

 El nostre sistema de formació no pot ser un sistema amb una finalitat exclusivament instrumental (aprendre a fer, però no aprendre a pensar per un mateix), ni estructurar-se sobre una organització centralista o jeràrquica, ni dotar-se d'uns objectius, continguts i metodologia incoherents amb els principis anarcosindicalistes i acords de la CGT.

La formació dels treballadors ha estat sempre considerada per l'anarcosindicalisme com un eix estratègic que permet assolir dos objectius fonamentals pel desenvolupament del projecte social llibertari:

- vertebrar, consolidar i aprofundir l'acció sindical i social.
- impulsar el coneixement d'un mateix com a persona individual i col·lectiva, que desenvolupa una activitat professional i social, i amb un compromís per a transformar la societat en una perspectiva de llibertat, igualtat, solidaritat, autogestió i federalisme.

 Per tant el nostre sistema de formació ha d'estar en consonància amb aquestes finalitats i adequar-les a la realitat actual de la nostra acció sindical i social, desenvolupant programes de formació específics que donin resposta a les necessitats de les seccions sindicals, els Sindicats, les Federacions Locals i Federacions sectorials.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

L'estructura d'aquest sistema de formació ha de correspondre amb el nostre model confederal d'organització i mètodes de treball. Ha de ser una estructura en xarxa amb una interrelació entre els seus diversos components (secretaries de formació de les seccions i dels sindicats, federacions locals, sectorials i Confederal), desenvolupant un treball en equip (intercanvi, suport mutu i propostes de projectes), orientat a millorar la participació dels afiliats i la qualitat de la formació, tant en els seus continguts com en la metodologia i els recursos (formadors, materials didàctics, instal·lacions, etc).

També ha de tenir en compte les diferents àrees on volem desplegar l'activitat formativa. L'experiència actual ens indica que no podem limitar l'acció formativa al interior de la CGT si no que també ha de tenir una projecció externa. De la mateixa manera que intervenim en les empreses per a millorar les condicions de treball, hem d'intervenir per a millorar la formació contínua que necessitem com a professionals i persones individuals i socials, lluitant contra el desprestigi i la corrupció que han deixat deu anys de gestió per l'extingida FORCEM (1993-2003), dels fons i programes de la formació contínua.

No obstant la creació del Consorci per a la Formació Contínua el 2003, depenent del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC) del Departament de Treball i Indústria de la Generalitat, ens planteja una nova problemàtica que haurem d'afrontar i que tractarem específicament més endavant. (punt 4.1.)

Respecte a la Formació Ocupacional gestionada pel SOC (cursos a treballadors en atur), després d'analitzar la nostra experiència en aquesta àrea (1990 a 2001), les característiques i procediments de treball d'aquest subsistema de formació, i les diverses crítiques d'un important sector de l'afiliació sobre l'efectivitat de dirigir esforços en aquest subsistema de formació i la nul·la relació amb la nostra acció sindical i amb les necessitats formatives a la CGT, a pesar dels ingressos que poden aportar al manteniment i gestió del centre de formació, considerem que, fins que no es produeixin canvis en l'acció sindical, no podrà formar part del nostre sistema de formació.

L'altre àmbit del sistema de formació que proposem és el social, a través de conferències i debats, presentacions de llibres, expressions artístiques (poesia, música, pintura, teatre, cineforums, etc), Aquest és l'espai on els continguts de la formació incorporen a les temàtiques sindicals les socials, on es posen a debat tot tipus d'idees, fins i tot les oposades a l'anarcosindicalisme. En aquest àmbit la finalitat és el debat d'idees i de les actuacions sindicals i socials, treballant els valors de la ètica llibertària i les característiques de la crítica social a desenvolupar, orientat a incrementar l'espai i reconeixement social de l'anarcosindicalisme i del projecte social llibertari.

2. Objectius del sistema de formació.

1. Oferir un espai de participació, aprenentatge, intercanvi d'experiències, coneixement interpersonal i suport a l'acció sindical i social a través d'una programació anual de diverses accions formatives (cursos) i projectes de suport, promoguts i desenvolupats per als Sindicats, les Federacions Locals i Sectorials, amb el suport de la Secretaria de Formació del SP Confederal i del Centre

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

d'Estudis Sociolaborals. (Aportar la nostra experiència formativa a les altres confederacions territorials de la CGT i a la futura escola de formació aprovada en el XVè Congrés de la CGT realitzat el mes juny d'enguany a València.)

2. Participar en la organització i gestió d'accions formatives i complementaries corresponents a la Formació Contínua en als àmbits d'empresa, territorials com a sectorials, a través del Centre d'Estudis Sociolaborals (CESL) acreditat com a centre de formació contínua a la xarxa pública del SOC.

3. Participar en alguns dels programes de formació de la llengua catalana, promoguts pel Consorci de Normalització Lingüística del Departament de Política Lingüística de la Generalitat, donat que els objectius i procediments de treball de la major part dels programes no es contraposen a l'actuació i acords de la CGT.

4. Lluitar sindical i socialment per a defensar al dret de la CGT a participar en la Formació Contínua que li correspon com a força sindical representativa, per a recuperar el prestigi de la formació impartida pels treballadors/es i per als treballadors/es, intervenint a les empreses i participant en els programes de formació contínua sectorial i intersectorial, exercint la nostra llibertat a decidir la formació que volem, tant en els continguts, la metodologia com als formadors.

5. Potenciar la formació impartida a través del CESL, com un referent de qualitat, competent i de confiança per als treballadors/es afiliats i no afiliats, consolidant un equip de formadors que pugui desenvolupar la seva activitat en els àmbits intern i extern (Formació Contínua), integrat per companys dels sindicats i professionals no afiliats, però amb afinitat al sindicalisme de la CGT.

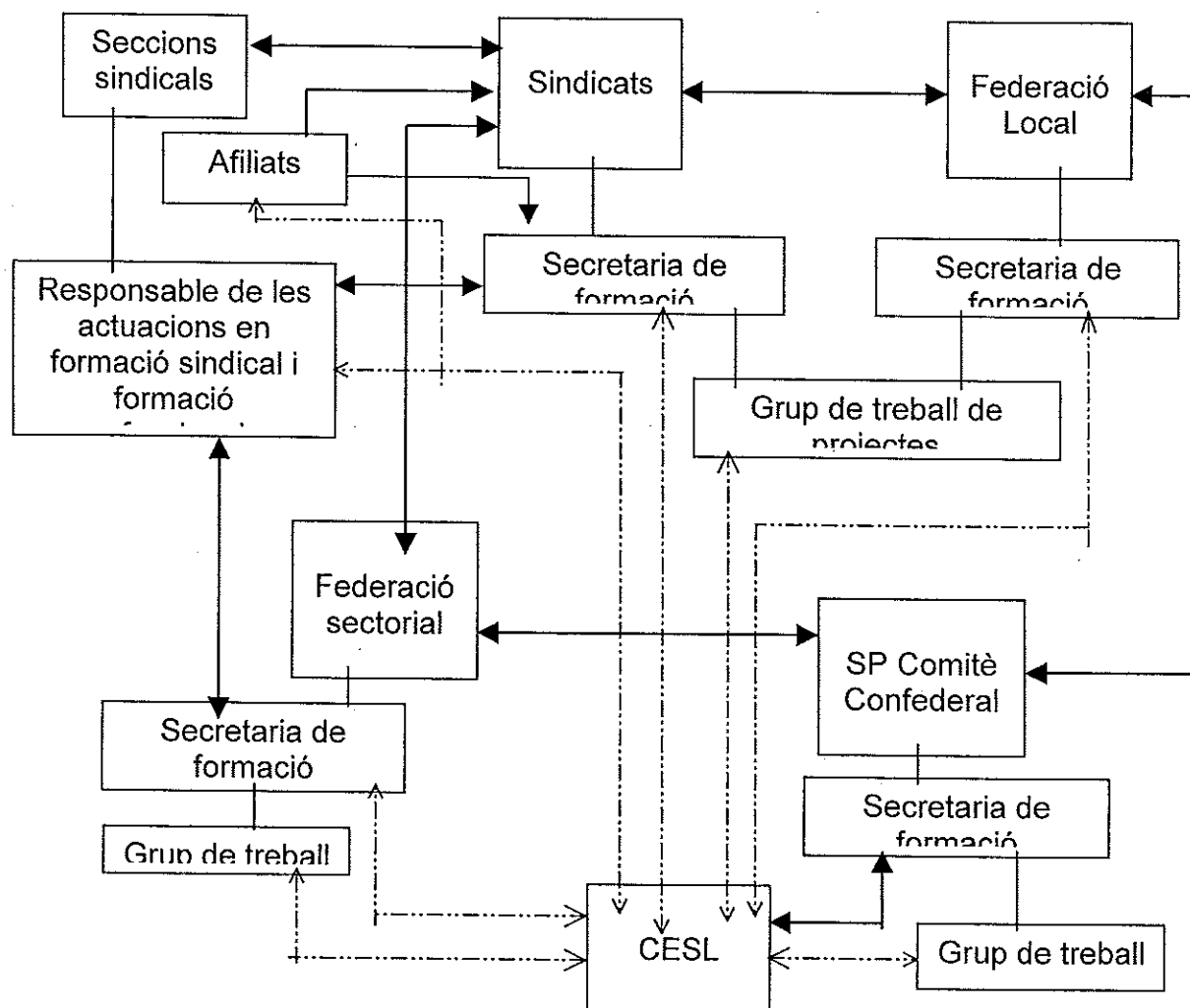
6. Desenvolupar projectes internacionals de formació en col.laboració amb altres sindicats anarcosindicalistes, aprofitat els programes específics de la Unió Europea dedicats al intercanvi d'informació i experiències, i realització de projectes entre organitzacions sindicals a l'àmbit europeu.

En síntesis es tractarà de fer arribar a tots els afiliats/des la ideologia i funcionament de la CGT, en tant en quan molts treballadors s'han afiliat sense llegir ni saber res dels principis, finalitats, model d'organització i mètodes de treball de la CGT, si no per experiències de lluita concretes a les empreses, per l'exemple que han donat altres afiliats o delegats sindicals de la CGT, i/o per la decepció en les actuacions i mètodes de treball que han trobat en els sindicats institucionals. Per tot això és necessari entendre la formació sindical com un espai de coneixement entre els afiliats i de coneixement de la CGT, essent una peça fonamental per a l'expansió i continuïtat del projecte anarcosindicalista per a les noves generacions.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

3. Estructura interna del sistema de formació de la CGT.

4. Estructura externa del sistema de formació.

La decisió de desenvolupar el nostre sistema de formació a l'àmbit extern (empreses, sectors i territoris), ha de tenir com objectius la consolidació del nostre treball sindical a les empreses i la seva projecció a un major nombre de treballadors, a partir d'una

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

formació de qualitat amb uns continguts i una metodologia d'aprenentatge que fomenti la participació i l'interès dels treballadors per a la seva formació, modificant a partir d'aquesta experiència formativa la percepció sobre el treball de la CGT distorsionada per la propaganda dels sindicats majoritaris.

L'actuació externa a l'àmbit de la formació dels treballadors, estarà adequada als nostres recursos i possibilitats i es realitzarà a través del centre de formació CESL (Centre d'Estudis Sociolaborals) creat el 1988 com una associació sense ànim de lucre per a donar suport estrictament a l'acció sindical, i que a partir del canvi de sigles a CGT va assumir les tasques de participació en el nou sistema públic de Formació Ocupacional, el Servei Català de Col·locació (SCC), que va constituir la Generalitat amb el traspàs de competències de l'INEM. Posteriorment, el juliol de 2002, el SCC va ser substituït pel Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC).

4.1. Característiques de la Formació Contínua a Catalunya.

La formació contínua va formar part fins el 1992 del Pla Nacional de formació i inserció professional (Pla FIP) gestionat per l'INEM. El 22 de desembre de 1992 es va signar el I Acord Nacional de Formació Contínua (1993-1996) entre la patronal i els sindicats majoritaris (CEOE, CEPYME, UGT i CC.OO.) per a gestionar el nou subsistema de Formació Contínua a través de la fundació FORCEM amb una participació bipartida entre patronal i sindicats.

Aquest subsistema comprenia les accions formatives dirigides a treballadors en actiu, amb la finalitat de millorar i/o adquirir competències i qualificacions professionals, organitzades per a les empreses, les organitzacions empresarials i els sindicats majoritaris. El balanç de frau i corrupció en la gestió de la Formació Contínua durant aquest període pel FORCEM, està reconegut en informes oficials, encara que de manera indirecte. (En un informe del 2004 de la Cambra de Comerç de Barcelona, "Observatori de la Formació 2003", es diu a la pàg. 203 "En les convocatòries anteriors (1993, 1994 i 1995) el nombre de participants certificats sense dades es massa alt perquè la informació sobre el perfil dels participants sigui significativa.", i les estadístiques comencen a partir de l'any 1996.)

A partir del III Acord Nacional de Formació Contínua (2000-2004) s'incorpora el Ministeri de Treball a la gestió del subsistema, a través de la Fundación Tripartita para la Formación en el Empleo - FORCEM. Les pressions de la Unió Europea, retenint l'enviament de fons al subsistema de Formació Contínua, degut a les denúncies de frau i corrupció en la gestió del subsistema i la sentència del Tribunal Constitucional (abril 2002) favorable al recurs de la Generalitat, que exigia la seva competència en la gestió del subsistema a Catalunya, va provocar la nova regulació de tot el subsistema i que va entrar en vigor el gener de 2004. (veure annex sobre la nova regulació)

A Catalunya, el govern de CiU va presentar el 1993 recurs d'inconstitucionalitat contra l'Acord per a la Formació Contínua i la creació de la FORCEM, per considerar que incomplia les competències transferides en matèria de formació professional dels treballadors en actiu. Per aquest motiu a Catalunya van funcionar dos sistemes de

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Formació Contínua, el gestionat per la FORCEM i un altre gestionat pel Departament de Treball (cursos de reciclatge).

El juliol de 2003 la Generalitat va crear el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya depenent del nou SOC, per a gestionar i executar els programes de formació contínua. Aquest consorci està integrat pels sindicats majoritaris, la patronal Foment i la patronal Pimec-Sefes, amb l'exclusió dels sindicats representatius minoritaris, per exigència de CC.OO. i UGT, escudats en la LOLS, una llei que incompleix la patronal Pimec, al no està reconeguda per la CEOE. (Aquest incompliment permet impugnar les actuacions del Consorci.)

Per a la CGT el no formar part del consell del Consorci no és tant important com el reconeixement i participació en els programes de Formació Contínua d'acord a la seva consideració de sindicat de treballadors i per la seva representativitat. No ens ha d'interessar la cadira, si no la realització dels programes de formació. Aquest dret a la participació ens ha estat reconegut verbalment pel conseller de Treball i el director general del SOC actuals, però encara està pendent de concretar-se i de moment estem exclosos durant el 2004 i 2005 dels programes-contracte corresponents a la formació contínua sectorial i intersectorial. (El desembre de 2004 es va presentar un recurs pel contenciós administratiu contra l'exclusió de la CGT dels contractes-programa.)

En contra de la nostra participació en els programes de Formació Contínua, tenim a CC.OO. en una postura de veto total i a la UGT que mantenint la col.laboració amb CC.OO. va obrir vies de diàleg amb la CGT durant el 2003 i 2004. (Tots els dirigents de la UGT amb qui vam dialogar ocupen actualment càrrecs a la Generalitat.)

Per tant dependrà de la nostra pròpia acció sindical i social en nom de la nostra representativitat, i del dret a la participació i especialment de les minories, i amb una estratègia d'aliances amb altres sindicats i agents socials, que permeti la participació efectiva de la CGT a l'àmbit institucional de la Formació Contínua.

4.2. La Formació Contínua a les empreses.

Tant els treballadors com els empresaris coincideixen en la necessitat de desenvolupar una formació professional continuada al llarg de la vida, però aquesta coincidència finalitza quan arribem a la definició dels objectius de la formació i les prioritats en l'elecció de les accions formatives. Els empresaris posen l'èmfasi en una formació més específica i acotada al lloc de treball i releguen a un segon terme la formació més general i polivalent, ja que aquesta última, el treballador la pot aplicar en una altre empresa, li permet un major coneixement de la realitat i la pot fer servir entre altres activitats personals i socials, en la seva activitat sindical.

Per a finançar la Formació Contínua des de 1993 es va determinar una quota, corresponent a un percentatge de les cotitzacions a la Seguretat Social, que aportarien treballadors i empresaris. També s'afegiria una aportació del Fons Social Europeu igual o superior a la recaptació de les quotes. Aquest diners es passaven a la Fundació

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

FORCEM i ella decidia com es repartirien entre els seus membres (patronal i sindicats majoritaris) i a les empreses sol·licitants d'una subvenció.

Aquest sistema es va modificar a partir del 2004. Les quotes de treballadors i empreses, i les aportacions del Fons Social Europeu es mantenen, però ara és el Ministeri de Treball qui distribueix els diners. Una part va destinada als centres de formació de la patronal i els sindicats majoritaris a través de contractes-programa bianuals, sectorials estatals i autonòmics intersectorials. També poden participar les associacions d'autònoms i de la economia social (cooperatives i societats laborals)

L'altre part es gestiona a través d'un sistema de bonificacions dels costos de les actuacions formatives que realitzi l'empresa. És un sistema voluntari i amb una deducció immediata en les cotitzacions a la SS, amb un sostre que es fixa segons un percentatge de l'import total de les cotitzacions i segons el nombre de treballadors a l'empresa. També poden associar-se diferents empreses i contractar un centre de formació per a la seva gestió.

Amb aquesta modificació, que afecte fonamentalment a les empreses, els treballadors tenen l'oportunitat de participar i acordar els objectius, continguts i recursos del Pla de Formació de les empreses. En aquest àmbit les seccions sindicals i els representants de la CGT als comitès d'empresa, tenen per primera vegada la capacitat d'actuació sindical per a influir, orientar, proposar i supervisar les accions formatives amb uns objectius de transparència, qualitat, interès professional, sindical i social, defensant els principis de llibertat i igualtat en la participació dels treballadors.

4.3. Característiques del CESL.

Des de 1990, el CESL està acreditat com a centre col·laborador del Departament de Treball. El 2002 el CESL va abandonar la participació en el programa de Formació Ocupacional (treballadors en atur) per acord de la CGT, però va continuar en el servei d'ofertes i demandes de treball fins el seu tancament oficial el març del 2004.

 Durant els anys 1992 i 2000 el CESL va estendre la seva actuació a Lleida (1992-2000), Tarragona (1996-1999) i Girona (1992-1998), però per diversos motius interns i externs va haver de limitar-se a Barcelona a partir del 2001. (per a més informació veieu "Informe sobre el CESL" elaborat per la Secretaria de Formació, desembre 2004).

 Des del 2002, el CESL ha orientat la seva actuació externa a l'àmbit de la Formació Contínua (cursos de Prevenció de Riscos Laborals, Ofimàtica i Gestió de residus) i altres projectes relacionats amb la seva projecció com a centre de formació i de recerca en els àmbits laboral i social (projecte de recerca sobre el perfil dels formadors de formació contínua i projecte de recerca per a la memòria històrica).

La seva constitució jurídica com associació sense ànim de lucre, vinculada a la CGT però sense forma part d'ella, li permet participar en diversos projectes laborals i socials promoguts des de les administracions públiques (catalanes, espanyoles i europees) amb

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

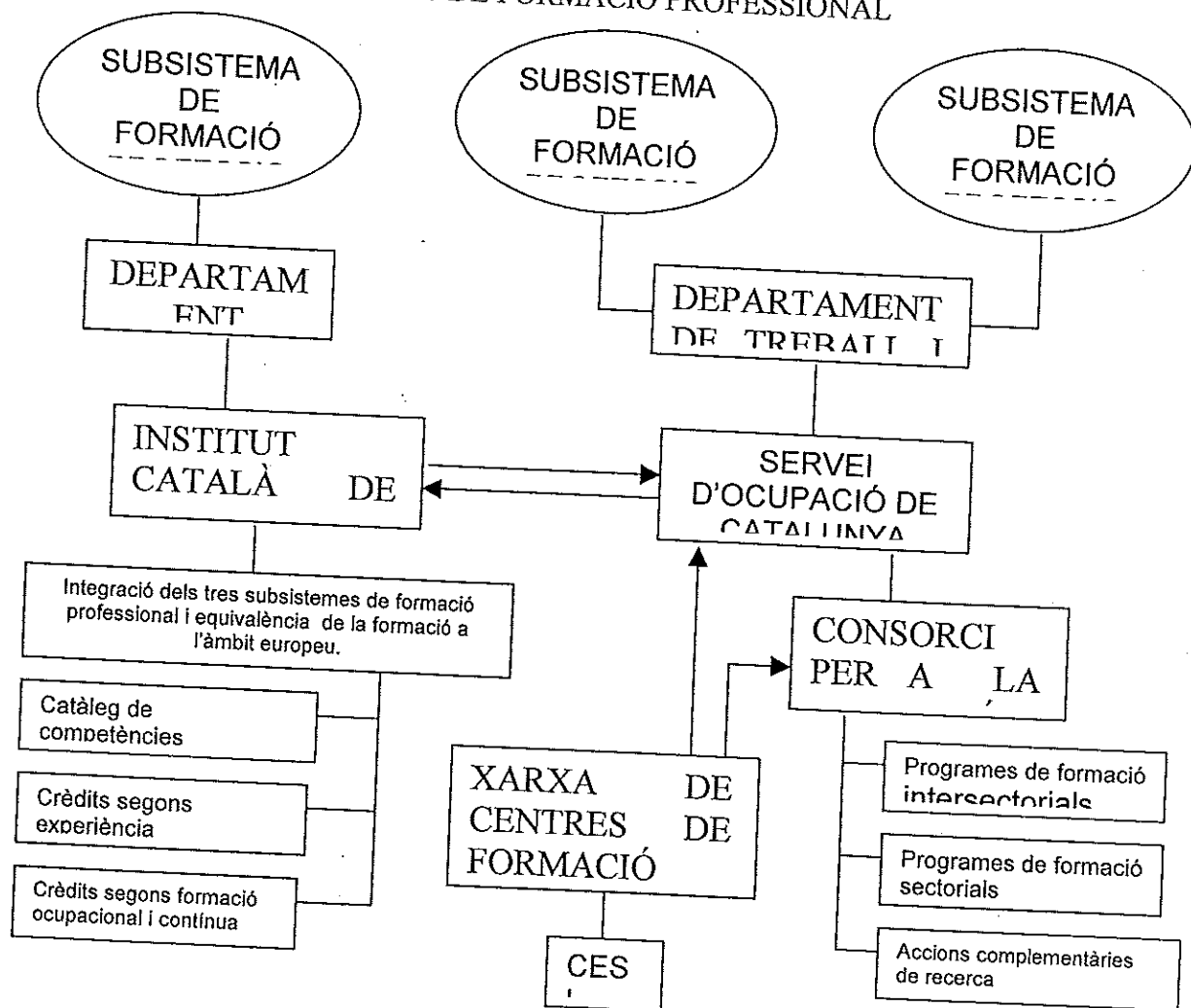
ACORDS

el consegüent accés a les subvencions dels costos econòmics (contractació de tècnics, material i subministres) que comporta la realització d'aquests projectes.

Aquesta activitat del CESL, a diferència de la CGT, ens permet disposar periòdicament, segons cada projecte, d'un grup de tècnics i professionals dedicats a les tasques de formació, assessorament i recerca, amb una clara finalitat de donar suport i reforçar l'activitat de la CGT davant dels treballadors, i projectar-se com un referent de responsabilitat, compromís i d'actuació a les empreses, sectors i territoris, i sobre tot en un àmbit com és la Formació Contínua del que els sindicats majoritaris o institucionals ens volen excloure.

En aquest sentit, el CESL podrà proposar a la Secretaria de Formació del SP Confederal, els projectes en els que podria participar tenint en compte les característiques d'aquests i la repercussió en l'activitat sindical i social per a la CGT.

SISTEMA PÚBLIC DE FORMACIÓ PROFESSIONAL

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

5. Funcions dels components del sistema de formació de la CGT.

Seccions sindicals	Identificar necessitats de formació per a la secció sindical (nous afiliats i delegats).
Afiliats	Presentar propostes de formació sindical al Sindicat.
	Rebre informació del Sindicat / Federació Local, sobre programes de formació sindical.
	Decidir si es vol i es pot impulsar una activitat sindical a l'empresa sobre el Pla de Formació i les accions formatives (cursos).
	Sol·licitar assessorament a la Secretaria de Formació Confederal i CESL, per a desenvolupar la seva activitat a l'àmbit de la Formació Contínua a l'empresa

Sindicats	Identificar necessitats de formació a través del afiliats i de les seccions sindicals.
	Elaborar propostes de formació sindical i coordinar-les amb la Federació Local en temes que puguin ser compartits per altres sindicats.
	Rebre informació de la Federació Local i de la Federació Sectorial, sobre programes de formació sindical.
	Incorporar-se segons les possibilitats, als grups de treball de formació que s'impulsin des de les Federacions Locals i Sectorials
	Proposar, si es considera oportú, accions formatives que puguin realitzar-se des de l'àmbit de la Formació Contínua (Prevenció de Riscos Laborals, Ofimàtica, etc).
	Sol·licitar assessorament a la Secretaria de Formació Confederal i CESL, per a desenvolupar la seva activitat a l'àmbit de la Formació Contínua a l'empresa

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Federacions Locals	Identificar necessitats de formació sindical en el territori d'actuació, a través dels sindicats.
	Presentar propostes de formació sindical als Sindicats i Comitè Confederal
	Rebre informació dels Sindicats, Federacions Sectorials i Comitè Confederal, sobre programes de formació sindical.
	Desenvolupar, depenen de les possibilitats, programes de formació sindical i social, i impulsar la creació de grups de treball des de la Secretaria de Formació.
	Organitzar debats, xerrades, conferències sobre temàtiques sindicals i socials, que potenciïn la projecció externa de la CGT i el seu reconeixement social
	Proposar, si es considera oportú, accions formatives que puguin realitzar-se des de l'àmbit de la Formació Contínua (Prevenició de Riscos Laborals, Ofimàtica, Formació de formadors, etc).
	Sol.licitar assessorament a la Secretaria de Formació Confederal i CESL, per a desenvolupar la seva activitat a l'àmbit de la Formació Contínua a l'empresa

Federacions Sectorials	Identificar necessitats de formació sectorial.
	Presentar propostes de formació sindical als Sindicats i Comitè Confederal.
	Rebre informació dels Sindicats i Comitè Confederal, sobre programes de formació sindical.
	Elaborar depenen de les possibilitats, programes de formació per als sindicats i seccions sindicals del sector.
	Desenvolupar programes de formació sectorial i impulsar la creació de grups de treball per a la seva elaboració i realització.
	Proposar, si es considera oportú, accions formatives que puguin realitzar-se des de l'àmbit de la Formació Contínua (Prevenició de Riscos Laborals, Ofimàtica, Formació de formadors, etc).
	Sol.licitar assessorament a la Secretaria de Formació Confederal i CESL, per a desenvolupar la seva activitat a l'àmbit de la Formació Contínua a l'empresa.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Secretariat Permanent del Comitè Confederal	Desenvolupar i coordinar l'actuació de tot el sistema de formació a través de la Secretaria de Formació.
Secretaria de Formació	Identificar necessitats de formació interna a través d'altres secretaries (Acció sindical, Salut Laboral, Gènere, etc.) i de les Federacions Locals i Sectorials.
	Rebre informació dels Sindicats i Comitè Confederal, sobre programes de formació sindical.
	Elaborar un programa de formació sindical que tingui en compte les propostes de les Federacions Locals i Sectorials amb temàtiques específiques adreçades a les diverses necessitats dels nostres afiliats.
	Impulsar debats, xerrades, conferències sobre temàtiques sindicals i socials, que potenciïn la projecció externa de la CGT i el seu reconeixement social.
	Coordinar la elaboració d'accions formatives internes al major nombre de localitats, a través de grups de treball i aportant els recursos didàctics i formadors, allà on no es tingui disponibilitats pròpies.
	Desenvolupar el materials didàctics corresponents a la planificació formativa.
	Planificar i coordinar l'activitat del CESL, per a donar suport a la formació sindical i per a desenvolupar la seva activitat a l'àmbit de la Formació Contínua (Prevenció de Riscos Laborals, Ofimàtica, Formació de formadors, etc).
	Actuar davant les institucions i l'administració pública catalana en defensa del dret de participació en els programes de Formació Contínua.

[Handwritten signatures]

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

CESL (Secretaria de Formació Confederal)	Desenvolupar els programes de Formació Contínua, en qualitat de centre de formació vinculat a la CGT i acreditat a la xarxa pública del SOC Àmbits d'actuació prioritaris: Prevenció de Riscos laborals, alfabetització informàtica, Formació de Formadors i Formació en comunicació.
	Donar suport tècnic i d'assessorament a la Secretaria de Formació Confederal en les seves actuacions institucionals a l'àmbit de la Formació Contínua.
	Sol·licitar, organitzar, coordinar i gestionar els cursos de formació contínua que siguin d'interès per als afiliats de la CGT.
	Elaborar el material didàctic corresponent als cursos de formació contínua en col·laboració amb els tècnics que impartiran els cursos.
	Col·laborar amb la Secretaria de Formació en l'assessorament a les seccions sindicals en les actuacions a les empreses en matèria de Formació contínua, així com als sindicats, federacions locals, sectorials i Comitè Confederal.
	Desenvolupar i consolidar un equip de formadors i tècnics de qualitat que imparteixen els cursos de Formació Contínua i aportin la seva experiència professional com a suport de la formació sindical de la CGT.
	Col·laborar amb la Secretaria de Formació en l'elaboració del material didàctic i aportació de recursos per a la formació sindical de la CGT.
	Desenvolupar altres programes de formació, com poden ser els del Consorci de Normalització Lingüística (cursos de Català).
	Proposar, sol·licitar i gestionar projectes de recerca en els àmbits laboral i social, que projectin al CESL coma centre d'estudis.
	Proposar i gestionar projectes de formació i de recerca a l'àmbit europeu en col·laboració amb altres sindicats anarcosindicalistes, i també amb sindicats d'oposició al sindicalisme institucional.

6. Desenvolupament del sistema de formació.

Per a desenvolupar el sistema de formació sindical (intern) en coherència amb els principis anarcosindicalistes, proposem una dinàmica de treball basada en les necessitats de formació dels afiliats, en la seva acció sindical i social a partir de les seccions sindicals i sindicats, i en la creació de grups de treball que donin suport a les Secretaries de Formació dels sindicats i federacions. Proposem una estructura des de la base i en xarxa, basada en el compromís, l'experiència i competències dels afiliats, que permeti un procés d'aprenentatge (programes de formació) on quedin implicada progressivament tota l'estructura de la CGT.

La Secretaria de Formació del Comitè Confederal té unes funcions de motivació, de coordinació i de suport al conjunt del sistema, tant per la seva responsabilitat territorial com per la responsabilitat en la coordinació de l'activitat del CESL. La importància del CESL està determinada per les seves dues finalitats de formació externa i interna. La formació externa està adreçada a la formació dels treballadors afiliats i no afiliats

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

(aquests coneixeran per si mateixos una activitat de la CGT), formació que està sostinguda per la participació en els programes de Formació Contínua i que requereix de professionals de qualitat i amb un compromís ètic amb la finalitat de la formació. El CESL serà l'únic component del sistema que disposarà de professionals de la formació remunerats, d'acord als pressupostos dels projectes que desenvolupin. Respecte a la formació interna el CESL s'integra com un grup de treball més, a la xarxa de formació sindical de la CGT, proporcionant la seva experiència i els recursos de suport de que disposi. Incrementar i consolidar la capacitat del CESL per a donar suport a la formació sindical de la CGT haurà de ser un objectiu permanent

Considerem que per a desenvolupar el sistema de formació és necessària la participació d'una part important dels afiliats, i per aquest motiu proposem els grups de treball coordinats per a les secretaries de formació respectives, amb la col·laboració del CESL, com els elements bàsics del sistema de formació. Serà a través dels grups de treball que podrem valorar la capacitat de la CGT per a desenvolupar els programes i projectes de formació i no a través de propostes superestructurals, com va passar fa quatre anys quan es va aprovar en XIV Congrés de la CGT el 2001 una Escola de Formació que encara no s'ha posat en marxa.

6.1 Recursos actuals i perspectives de futur.

Actualment els recursos de que disposa la CGT són insuficients per a desenvolupar el sistema de formació que proposem. En aquest sentit el desenvolupament dels recursos condicionarà la capacitat d'assolir els diferents programes i projectes als àmbits de la formació sindical i de la Formació Contínua.

Disposem d'un petit grup de formadors en formació sindical que necessitaria ampliar-se i accedir a accions formatives per a formadors. Disposem d'algunes experiències en el desenvolupament de programes de formació sindical per part d'alguna Federació Local (Barcelona), alguna sectorial (Químiques), del SP Confederal (cursos 2004) i de formació social en les Federacions Locals de Reus, Baix Llobregat, Terrassa, Barcelona, Lleida, Girona i del SP Confederal. També disposem de materials didàctics, alguns d'ells millorables, per a cursos bàsics (sobre l'organització, principis i finalitat, drets i deures, mètodes de treball), cursos de salut laboral, cursos sobre la negociació col·lectiva, i cursos sobre contractes de treball i nòmines. Però no disposem de grups de treball estables que donin suport a l'actuació de les Secretaries de Formació.

A l'àmbit de la Formació Contínua disposem del CESL, amb un potencial de creixement depenent dels projectes que desenvolupi a l'àmbit de la Formació Contínua i en projectes de recerca. A més dels cursos de reciclatge del SOC, a partir del 2004 s'han realitzat actuacions de formació a les empreses, a través de les seccions sindicals de: Eco-Equip de Terrassa, Hospital Pius de Valls, Autema de Manresa, i pendants d'actuació a la tardor d'aquest any, a Smatsa de Sabadell, Funosa d'Igualada, i Valvitrum de Castellar del Vallès.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

6.2. Prioritats en la selecció de programes i projectes.

Per a desenvolupar el sistema de formació és necessari dotar-lo d'uns programes i projectes que puguin ser assumibles, d'acord als recursos i disponibilitats personals dels afiliats que vulguin incorporar-se als grups de treball.

Per a la formació sindical (interna) proposem un Programa anual de formació que es desplegaria en diversos projectes específics, on cada component del sistema Sindicats, Federacions Locals, Sectorials i SP Confederal, decideix la seva contribució al Programa de Formació. A partir de l'experiència formativa del 2004 i de les comunicacions amb el CESL de diverses seccions sindicals es fan les següents propostes de projectes de formació. La seva realització dependrà, més enllà de l'acord del Congrés, del grau d'implicació dels afiliats, els grups de treball i organismes de la CGT. Hem de tenir en compte que els formadors que participin en els projectes de formació sindical, també seran afiliats al sindicat i excepcionalment professionals amb una afinitat amb la CGT.

Projectes per a la formació sindical:

PROJECTES	TEMARI
Cursos bàsics adreçats a la nova afiliació.	- Coneixement de la CGT: principis, finalitats, objectius, organització i mètodes de treball. Participació, democràcia i pressa d'acords. L'acció directa. Federalisme i autogestió. Diferències amb altres concepcions de sindicalisme. Introducció a l'actuació històrica del anarcosindicalisme. - Regulacions i normatives de les relacions laborals: Estatut del Treballador/a, LOLS, convenis, legislació laboral, intervenció de l'administració pública (Departament de Treball, Tribunals), etc.
Cursos de salut laboral per afiliats i delegats de prevenció de riscos laborals.	- Context de la normativa, drets i deures, actuació sindical a les empreses, als Comitès de Salut i Seguretat i al institucional (Inspecció de treball, Centre de condicions de salut i seguretat, Tribunals. etc). - Formació específica per temàtiques i per sectors.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Cursos per a la negociació col·lectiva.	- Continguts reivindicatius, procediments i estratègia per a la negociació. Mètodes i mitjans de lluita dels treballadors/es. Normativa legal. - Estratègies i tàctiques de solidaritat, suport mutu, i comunicació en l'acció sindical. - Objectius, mètodes, estratègies i tàctiques depenen de la posició de sindicat minoritari o majoritari. - Les relacions amb altres sindicats, amb les institucions públiques i els partits polítics. - Els expedients de regulació de l'ocupació (ERO). Estratègies i tàctiques en la gestió del conflicte i de la negociació. - Tancament d'empreses. Normativa legal (Llei Concursal). Estratègies i tàctiques en la gestió del conflicte i de la negociació. - Anàlisi d'experiències d'autogestió d'empreses. Anàlisi de balanços i comptes d'explotació.
---	---

Cursos per a les eleccions sindicals	Normativa legal. Procediments. Finalitat i objectius per a la CGT en la participació a les eleccions sindicals (Història del debat en el anarcosindicalisme). Responsabilitats i compromisos en l'acció sindical.
--------------------------------------	---

Cursos de suport a l'actuació sindical	- Contractes de treball, convenis i confecció de nòmines. - Gestió de la producció. Mètodes i temps. Productivitat i rendibilitat. - Discriminació en el treball per motius de gènere. Assajament laboral. - Tècniques de comunicació personal i de les organitzacions. Actuació sobre els mitjans de comunicació i gestió de la informació. - Elaboració de plans d'expansió sindical. - Els plans de Formació a les empreses. Normativa legal i procediments. Actuació de les seccions sindicals. - Ofimàtica bàsica, internet i confecció de pàgines web. - Introducció a Linux.
--	--

Portal de Formació Format web	Punt de trobada i intercanvi d'informació dels afiliats interessats en la formació, participants als grups de treball, formadors i Secretaries de Formació. Es pot oferir a cada afiliat una adreça e-mail.
----------------------------------	---

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Jornada de Formació (periodicitat anual)	Jornada de presentació de projectes i activitats. Anàlisi i balanç de l'actuació formativa dels grups de treball i Secretaries de Formació. Es poden concretar en un o més àmbits territorials i/o sectorials, segons possibilitats. Es poden fer servir les Conferències sindicals per a desenvolupar aquest projecte. Es donarà a conèixer a través del Portal de Formació i la revista Catalunya.
--	--

Elaboració de material didàctic. Biblioteca de Salut Laboral.	Es proposa l'elaboració de material didàctic corresponent als cursos que es decideixin posar en marxa en format paper i audiovisual. Per al material audiovisual serà necessari disposar d'un grup de treball amb la formació adequada.
--	---

Projectes per a la formació social:

	La temàtica dels diferents projectes la decideixen els organitzadors, tenint en compte l'activitat sindical i social de la CGT.
Debats amb altres organitzacions socials, associacions i sindicats	Sanitat, ensenyament, immigració, urbanisme, habitatge, medi ambient, transport, salut laboral, municipalisme, sindicalisme, anarquisme, socialisme, nacionalisme, ecologisme, etc.
Jornades i conferències	Presentar la posició de la CGT en temes sindicals i socials concrets.
Presentacions de llibres, audiovisuals i expressions artístiques.	Conèixer la història del moviment obrer i l'aportació del anarcosindicalisme, comprensió de l'actual realitat social, globalització i alternatives socials, etc

Projectes per a la formació contínua:

Cursos intersectorials i sectorials depenent del SOC.	- Prevenció de Riscos Laborals (Bàsic de 50h). - Ofimàtica bàsica i avançada. - Internet - Edició de pàgines web. - Formació de Formadors. - Formació en comunicació audiovisual. - Altres (a determinar segons necessitats)
---	--

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Cursos a empreses d'acord amb les seccions sindicals	- Prevenció de Riscos Laborals: Bàsic de 50h per a delegats de prevenció i cursos específics per a tota la plantilla de 15h. - Gestió de la producció, mètodes i temps. - Gestió de Residus. - Altres (a determinar, segons recursos de professorat i equipaments)
--	---

Projectes de recerca a l'àmbit laboral i social.	- Formació de Formadors en la Formació Contínua. - Participació dels treballadors en la formació d'empresa - Característiques i resolució dels ERO, per sectors i territoris.
Amb el suport econòmic de programes institucionals.	- Deslocalitzacions, tancaments i mesures de recol·locació laboral. - Situació de la dona als diferents sectors laborals. - Aplicació de polítiques de conciliació del treball i la vida familiar. - Joventut i treball. - Memòria històrica. - Altres.

6.3. Finançament.

Qualsevol associació o organització necessita d'una inversió en persones, temps de dedicació i recursos econòmics per a poder desenvolupar les seves activitats. El finançament de la CGT es realitza a través de la quota d'afiliació, les hores sindicals a les que accedim a través de les eleccions sindicals i les subvencions que donen el govern central i autonòmic en concepte de formació sindical i assessorament jurídic, d'acord al nombre de delegats sindicals elegits anualment.

Considerem que la formació sindical (interna) s'ha de finançar amb aquests recursos, quota d'afiliació, hores sindicals i les subvencions per representativitat a les eleccions sindicals (formació i mediació sindical). En el darrer XV Congrés de la CGT es va acordar destinar el 50% dels ingressos estatals en concepte de representativitat a la Secretaria de Formació i a la futura Escola de Formació, i l'altre 50% al Gabinet Jurídic confederal. El finançament d'aquestes activitats es realitzarà segons projectes concrets i no per criteris territorials, amb la finalitat d'afavorir la solidaritat entre territorials.

Donat que la CGT a Catalunya també rep una subvenció en concepte de la seva representativitat proposem destinar la totalitat d'aquesta subvenció a la Secretaria de Formació del Comitè Confederal de Catalunya. Respecte al CESL el finançament de la seva activitat s'ha de realitzar a través dels pressupostos dels projectes de Formació Contínua i de recerca, amb l'objectiu del seu autofinançament, encara que temporalment necessiti el suport de la CGT en aquest procés de consolidació.

Esta ponencia esta hecha con la intención de mejorar el camino emprendido en cuanto a la Comunicación tanto interna como externa en la CGT de Catalunya.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

LA CGT Y LOS MEDIOS DE COMUNICACIÓN

Para la realización de este apartado que se refiere al trato con los Medios de Comunicación, hemos acudido a periodistas cercanos a CGT y a la experiencia que hemos adquirida durante estos años.

La CGT es una organización que no es afín para las empresas que gestionan los "Medios de Comunicación de Masas", ni los privados, ni los públicos. Las mismas están controladas por personas "de bien" con muy buenas relaciones con las grandes corporaciones empresariales del país o bien por los grupos políticos, son férreos defensores de las políticas neoliberales imperantes en la actualidad, no cuestionando para nada el sistema. Todo ello queda patente especialmente en las líneas editoriales y en las columnas de opinión fuertemente controladas y donde es muy difícil conseguir que nos publiquen algo, aunque no por ello hay que desear intentarlo. En las diferentes líneas de las secciones que componen las redacciones, hay bastante control por parte de los jefes de sección para filtrar que la información que se transmite sea "la correcta", aunque es donde más posibilidades tenemos.

Hay que tener en cuenta que este entramado mediático subsiste gracias a la publicidad que insertan tanto las empresas privadas como los organismos públicos, existe en muchos casos negociaciones donde se imponen los temas a tratar a cambio de dinero en publicidad. Por tanto a ellos deben pleitesía, recordando el dicho de "Quien paga manda".

Por lo anteriormente expuesto, ni tenemos dinero como para hacernos imprescindibles para la supervivencia de los Medios de Comunicación ni tampoco nuestras propuestas, siempre cuestionando las decisiones políticas o empresariales, pueden ser bien recibidas, donde dependen de los dineros que aportan los que nosotros criticamos, por lo tanto nos movemos en un medio desfavorable.

Dicho esto como introducción y para centrar el debate en nuestras posibilidades y huyendo de los famosos cantos de sirena y de comentarios gratuitos como: "hemos de salir mas y hacer llegar nuestra opinión" nos toca centrar el lugar que podemos ocupar en un terreno tan farragoso y donde se mueven tantos intereses, todos ellos contrarios a los nuestros.

A pesar de que los Medios de Comunicación como entidades nos sean hostiles, hemos de buscar la manera de conseguir que los conflictos en los que la CGT este implicada tengan la suficiente repercusión en el exterior, y que no queden ahogadas nuestras reivindicaciones en las cuatro paredes donde se desarrollan. Los medios de comunicación han de ser otra arma mas que ayude a conseguir que la balanza caiga de nuestro lado.

No podemos por ello desanimarnos sino que debemos buscar las maneras de ir rompiendo barreras, para ello propongo al congreso se acepten las siguientes propuestas y pautas de comportamiento de esta Secretaría con el fin de conseguir este objetivo:

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

- La Secretaria de Relación con los Medios de Comunicación será no remunerada y estará ocupada por un/a afiliad@ de CGT. No debe de profesionalizarse, ni se debe de primar ni despreciar que se tengan estudios de periodismo para ocuparla. Esta Secretaría debe ser ocupada por un/a afiliad@ que conozca el funcionamiento interno y externo de la CGT.
- La CGT según nos han confirmado los propios periodistas somos una fuente de información fiable y que les ofrece garantías de seriedad, mayoritariamente están de acuerdo con las pautas que hasta ahora hemos seguido, aunque la información es subjetiva y hay diversas maneras de transmitirla nosotros no debemos mentir nunca.
- Un afiliado de CGT que se dirige a los medio de comunicación transmite una carga emocional, ideológica y de implicación en el conflicto que una persona a sueldo no podrá transmitir nunca. Los periodistas son recelosos de los gabinetes de prensa formados por profesionales, saben que una de sus armas es la mentira y la manipulación. El responsable de Medios de Comunicación, debe tener relación y contacto con afiliados de las diferentes Territoriales, Sindicatos y Secciones Sindicales. Es importante que cuando se dirigen al responsable de Medios de Comunicación los periodistas para preguntarnos por alguno de los conflictos en que estemos inmersos, este sepa inmediatamente ponerle en contacto con algún miembro de CGT implicado y capaz de explicar la situación. La rapidez en canalizar y dar respuesta a las demandas que nos hagan de información es fundamental, hay que aprovechar las ocasiones antes de que busquen otra fuente de información.
- Hemos de tomar contacto directo con los periodistas que cubren las informaciones de las secciones que más solemos utilizar, economía, sociedad, judicial y opinión.
- Hemos de tener una base de datos de correos electrónicos de periodistas por comarcas y actualizarla constantemente.
- La mejor hora para mandar una nota de prensa es por la mañana a partir de las de las 10 y hasta las 12 horas, ya que conseguimos con ello que la noticia este "viva" en diferentes noticiarios informativos y con un recorrido mas largo por delante.
- La noticia en la comunicación con los Medios tiene tres fases: 1ª fase, el antes, 2ª fase, el durante y 3ª fase, el después de la noticia.
 1. El antes es: la realización de la nota de prensa, no puede ser, ni complicada ni larga, hay que aprender a sintetizar huyendo de explicaciones innecesarias y poniendo solo lo importante, el tiempo y el espacio de las noticias son limitados. Las notas de prensa se realizarán conjuntamente entre la Sección Sindical, Sindicato o Territorial de CGT implicados y la Secretaria de Relación con los Medios de Comunicación. Los entes de CGT afectados elaborarán las explicaciones de lo que quieran transmitir pero tendremos que hacer una traducción de la jerga y de las palabras técnicas que se usan en cada ámbito laboral o social para hacerlas comprensibles a los demás y

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

también a los periodistas. Una manera de comprobar si lo hemos conseguido es que lean el escrito compañeros que no sean del sector para ver si lo entienden, si es así los periodistas también lo entenderán. Las notas de prensa de CGT llevarán siempre teléfonos móviles de contacto, tanto de los implicados como del responsable de la Secretaria de Medios de Comunicación. Los encargados de hacer las declaraciones serán los implicados, ya que son los que mejor pueden transmitir lo que pretenden conseguir o denunciar. Prepararemos fotografías y Escanearemos información y documentos que puedan interesar a los periodistas, (sentencias judiciales, actas de inspección de trabajo, fotos de la empresa, fotos de otros actos relacionados, etc), les diremos en la misma nota de prensa, que ponemos a su disposición dicha documentación. Nunca les mandaremos archivos adjuntos muy pesados y con mucha documentación, ya que demostraríamos una gran irresponsabilidad, porque lo único que conseguiremos es reventar el correo electrónico de los periodistas y su consiguiente malestar y rechazo.

2. El durante es: La asistencia del Secretario de Relación con los Medios de Comunicación insitu a las convocatorias de la organización (rueda de prensa, manifestaciones, etc...) en las que previamente hayamos mandado una nota de prensa es necesaria. Suele ser el que rompe el hielo entre los implicados y los periodistas dirigiéndose a estos para facilitarles tanto información que pudiéramos llevar en forma de "dossier", como para indicarle quien hará las declaraciones.
3. El después es: Una vez realizado el acto sobre el que habíamos mandado la nota de prensa, debemos mandar otra, muy escueta explicando, como se ha desarrollado el acto, el tiempo que ha durado e insistir en los motivos que nos había llevado a realizarlo. Poniendo a disposición de los periodistas, bajo su petición, la documentación tanto fotográfica como escaneada.

-
- No atosigar a los periodistas mandando constantemente correos electrónicos ya que cada día reciben en sus cuentas de 300 a 500 correos, eliminando nada mas verlos y sin abrirlos aquellos que han convertido en cotidiano el envío de los mismos, pasando a la categoría de correo basura o "Spam". Tenemos que saber seleccionar que informaciones son publicables para los medios de Comunicación, no todo lo que pasa en CGT es publicable. El ser pesado colapsando los correos de los periodistas mandando a diario correos electrónicos, solo consigue un efecto, que el mensaje sea inmediatamente borrado. Por lo tanto actuaremos de manera responsable para que nuestros mensajes tengan el máximo de probabilidades de ser leídos y tenidos en cuenta. La pesadez sobre los profesionales de los Medios produce su alejamiento.
 - La CGT defendemos y exigimos que se de una información veraz y no manipulada, hemos de ser los primeros en no mentir a los profesionales de los Medios, de nada nos vale decir por ejemplo, en una manifestación que somos mas de los que somos, aunque la Guardia Urbana de cifra que todos sabemos que son mentiras; si ellos dan cifras políticas nosotros actuamos éticamente y damos una cifra tras multiplicar las filas de largo de la manifestación por las de ancho. Os puedo asegurar que los
-

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

periodistas se quedan boquiabiertos cuando les dices que vas a contar cuanta gente hay. La cifra no será exacta pero si parecida y además se estará utilizando un método científico como las matemáticas.

- La CGT no dirigirá ninguna queja a los cargos directivos de los medios de comunicación sobre la información realizada por un periodista. Cuando consideremos que una noticia no ha estado tratada correctamente nos dirigiremos telefónicamente a la persona que haya realizado la información, le comentaremos nuestras discordancias, haciéndole reflexionar y poniéndonos a su disposición para que en las siguientes veces que se hable de nuestra organización se dirija a nosotros para contrastar nuestra opinión.
- El Secretario de Relación con los Medios de Comunicación intentará ampliar la Secretaria con mas afiliados que estén dispuestos a trabajar en la misma.
- En resumen, todas estas propuestas van encaminadas a mejorar nuestra relación con los periodistas de una forma directa, huyendo de los métodos que utilizan los sindicatos institucionales de mantener relaciones con los directores de los Medios, ya que son los mismos que crean la precariedad y desregularización en el sector y son vistos entre los periodistas como los responsables de su mala situación.

PERIODIC "CATALUNYA"

En la portada de cada número en la parte superior y como cabecera se pondrá en letra el nombre de la publicación "CATALUNYA" y junto al mismo el logotipo de la CGT, osea las manos y las siglas.

Debajo del nombre de la publicación y del logotipo constará: Órgano de expresión de la CGT de Catalunya.

Tendrán preferencia los artículos que se refieran a las actividades sindicales y sociales donde participe la CGT.

Siguiendo los cambios de las nuevas tecnologías proponemos, la publicación en formato digital del Catalunya, de esta manera se pondría al alcance de la afiliación su periódico de forma rápida, con una distribución y un acceso directo.

PAGINA WEB DE LA CGT DE CATALUNYA

La pagina WEB de la CGT de Catalunya dependerá de las Secretarias de Comunicación y de Relación con los Medios de Comunicación del SP de Catalunya. En la pagina Web se le darán una especial importancia, teniendo un lugar preferente, a las convocatorias de actos, tanto internos como externos, convocados por la CGT.

Para las convocatorias y actos en que no participe la CGT, pero se considere importante darles difusión, habilitaremos un link donde tendrán cabida estas convocatorias.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

MEDIOS DE COMUNICACION ALTERNATIVOS

Transmiten la información como se les manda, hay que mantenerles constantemente informados de nuestras actividades, nos dan más facilidades para publicar nuestras opiniones y el trato suele ser más directo.

1.El món de paper

1.0.Del "Catalunya" a "x"

El "Catalunya" ja arriba a gairebé tota la militància de la CGT de Catalunya, però cal superar el "gairebé" i arribar a totes i tots. La seva publicació és mensual des que l'actual Col·lectiu Catalunya se'n va fer càrrec, amb una maqueta estable i vint-i-quatre pàgines com a mínim, portada i contraportada a color, etc.

Hem aconseguit entrar a les cases de moltes i molts afiliats que només sabien que existia la CGT perquè un dia s'hi van afiliar per algun problema; hem entrat també a casals populars, ateneus llibertaris, bars, moltes de les biblioteques públiques del país i a les seus socials de qualsevol col·lectiu que està pel canvi social; associacions de veïns, de contrainformació, okupes, ecologistes, del món anticapitalista, sindical, llibertari i de lluita social. Hem trencat molts dels tòpics que uns i altres ens havíem creat, perquè el procés ha estat d'anada i de tornada: nosaltres passàvem a ser part de la seva premsa i ells passaven a ser part del nostre contingut. Hem de continuar amb aquest camí d'enriquiment per als dos costats. Hem d'enfortir-lo i ampliar-lo per obrir portes entre móns a tocar que massa cops viuen d'esquena els uns als altres.

1.1.Però no n'hi ha prou

Hem d'anar per totes, deixar de tenir prejudicis i pors i convertint-nos en el que volem ser quan siguem grans. I què volem ser? Doncs una de les publicacions de referència de tota l'esquerra anticapitalista, no autoritària, anarquista, sindical, obrera i popular... sense exclusions. Una publicació que parli d'economia, de sindicalisme, de la societat en què vivim, dels projectes per transformar-la, de la cultura que volem i que serà palanca del canvi; de la gent que lluita, que no accepta l'actual estat de coses i que vol alliberar espais (físics, de treball, del pensament...).

Cal enderrocar els murs del prejudici i no tenir por que ens llegeixin, que ens critiquin... ni por a autocrítica-nos. Cal que utilitzeu el correu del "Catalunya" per fer-nos saber què n'opineu tant de bo com de dolent. Alguns no ho fan i prefereixen acumular mala hostia per barres de bar, fixes o mutants, però nosaltres demanem el debat i la crítica públiques, perquè només de la crítica i del debat en neix la premsa que volem fer. Volem que aquestes crítiques que feu cervesa en mà, o en el local del sindicat quan rebeu el "Catalunya", també ens les feu a la cara i al correu, perquè el que volem és millorar.

Volem escriure la revista de la CGT no com un pamflet o un libel sinó amb dades objectives, amb totes les opinions possibles, per fer lectors i lectores intel·ligents, no dòcils ni dogmàtics. No hem de concebre el lector o la lectora com a incapaç, ni li

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

hem de dir el que ha de pensar donant-li només una versió, la nostra, dels fets; hem d'apostar per una lectora i un lector intel·ligents i lliures, als quals se'ls mostren les diferents versions de la realitat i perquè es creï la seva pròpia opinió i criteri. Hem d'apostar per un periodisme d'esquerres (perquè tampoc creiem en l'objectivitat asèptica que no s'implica) però rigorós i independent: capaç de la crítica i l'autocrítica, veraç, plural i contrastat.

El que li volem transmetre a la lectora i al lector, i no només a les convençudes, al militant, sinó al ciutadà o la ciutadana en general, és que existeixen valors de canvi social i que aquest és possible si la gent s'hi implica.

El "Catalunya" que volem ha de ser mensual, de moment. Ha de tenir un mínim de 28 pàgines però sense aturar-nos en aquesta quantitat, perquè des de fa mesos les informacions que publiquem són només una part de les que rebem... i en volem més. Ha de ser reflex del que CGT fa (i ho és més que mai en la nostra història des dels anys setanta del segle XX) però amb la decidida voluntat de formar part d'un moviment de moviments que no té ni cap ni organització jeràrquica, ni tan sols coordinació, però que avança i va obrint espais de llibertat, de solidaritat i d'igualtat arreu. I l'anarcosindicalisme, que ben aviat serà majoritari, hi ha de ser, hi hem de ser.

1.2. La fusió per engegar

Posant en pràctica els acords del Ple sobre qüestió nacional en la seva part de defensa de la llengua, cal que posem a la pràctica la fusió del "Catalunya" amb la publicació germana "Notícia Confederal" si finalment la CGT del País Valencià decideix confluïr en aquest camí; i tirar endavant els contactes pertinents amb la CGT de Balears per tal d'oferir-los la possibilitat de fer una publicació conjunta. El nom del "Catalunya" haurà de canviar, és evident, però només els canvis asseguruen que la història no s'aturi i puguem fer una eina encara més potent, dinàmica, completa i llibertària. La tria del nou nom ha de ser participativa, tant com sigui possible. La redacció de la revista actuarà de manera coordinada amb les de les publicacions de les altres federacions, cosa que afavoreixen notablement les noves tecnologies.

Si aconseguim tirar aquest projecte endavant podrem incrementar el nombre d'exemplars publicats, que ara són 9.000, fins a uns 15.000, a més d'ampliar paginat i informacions de cadascun dels territoris.

Però també hem de fer-nos visibles, per tant, ens cal tirar endavant una campanya de visibilització. Un dels objectius de la nova publicació és fer debats oberts a llocs emblemàtics d'arreu del país sobre els temes que tractem al reportatge que publiquem a cada número. Hauríem de centrar-nos en aquells espais que ens poden ser favorables com ateneus llibertaris, centres socials okupats, etc., però també en altres que no ho siguin tant de partida, com universitats, llibreries, etc.

1.3. Els finançaments

El finançament del "Catalunya" haurà de créixer, però creiem que ara ja és l'hora de tirar endavant altres formes de finançament a més de la quota que cada afiliat hi destina amb els diners de l'afiliació. Així, no descartem tirar endavant una celebració pública anual per dotar econòmicament la publicació.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Alhora, llancem per al debat diverses propostes: que els afiliats que ho desitgin puguin contribuir a la premsa del moviment obrer a partir de bons d'ajuts (a més de la quota que ja paguen) en diferents quantitats en funció de les possibilitats de cadascú (des d'un mínim de 15 euros i de manera puntual o com a quota afegida). Seria un ajut que prestaria l'afiliat que hi volgués en funció de les seves possibilitats.

També seria interessant llançar un sistema de subscripció per a tots aquells que no continuen afiliats per poder rebre a casa la publicació si els interessa. A més a més, com fan altres mitjans alternatius, també es podria crear una associació cultural amb l'objectiu de finançar la revista i que, a més, s'encarregués de dur endavant diferents activitats culturals i de promoció de la mateixa.

Finalment, un altra possibilitat a ~~estudiar~~ encara seria l'acceptació de publicitat procedent de cooperatives, economia social diversa o d'establiments alternatius o implicats socialment: sempre que l'anunci no es contradigui amb els nostres principis (no sigui sexista, racista, etc.) i no qüestioni la nostra independència.

És per totes aquestes raons exposades que demanem el vostre suport a la nostra proposta, un suport que volem crític i constructiu amb el que esperem que el "Catalunya" vagi cada vegada a més.

2.El món de la xarxa

2.0.Tres són tres

Una part molt important de totes les tasques referents a comunicació per part de la CGT de Catalunya és l'àmbit telemàtic. Aquest àmbit el podem dividir en tres parts.

2.1.El web de la CGT de Catalunya

 El web de la CGT de Catalunya s'ha tornat el portal de referència de la confederació catalana, tant a nivell intern com extern. La tasca desenvolupada fins a l'actualitat pel seu actual responsable ha estat molt important, aconseguint crear un canal de comunicació útil tant per a les tasques sindicals quotidianes com per divulgar les campanyes de la Confederació.

 A poc a poc, els diferents ens de la confederació van agafant la dinàmica de passar les seves comunicacions al responsable de la pàgina i així la CGT de Catalunya pot reflectir-les al seu web. S'han creat eines com els fòrums, que han permès la comunicació i el debat entre els usuaris registrats. En aquest cas, considerem la Confederació hauria de donar-li continuïtat, aconseguint a poc a poc sobretot augmentar el nombre de col·laboracions per omplir de continguts la pàgina de la Confederació.

Els militants de la CGT de Catalunya haurien de tenir clar que les convocatòries, les informacions i les anàlisis de la seva militància quotidiana són qüestions que ultrapassen el lílndar de la seva empresa / sector/ sindicat / federació, i per tant haurien d'agafar la dinàmica d'informar el responsable del web de la seva confederació, i de pas, per què no, els responsables del "Catalunya" per tal que en la mesura que es pugui (i les limitacions d'espai ho permetin) ho

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

incloguin a la revista. És molt simple: a l'hora de cercar informació de qualsevol cosa cada cop més gent simplement cerca mitjançant els cercadors habituals (Google tradicionalment) i si

la informació està penjada al web de la Confederació i/o al futur web de la revista (amb probable article afegit) ens trobem que les convocatòries / informacions / anàlisis dels conflictes on tenim presència són accessibles a moltíssima gent (tota la gent que tingui accés a Internet, que no és poca) amb un cost realment molt mínim.

Els avantatges sembla que són evidents. Això no treu que evidentment la cosa sigui manifestament millorable (com tot), i com diuen els clàssics, en això estem.

2.2.El futur web de la revista "Catalunya"

Diversos membres del col·lectiu Catalunya ens estem implicant en el projecte de posar el "Catalunya" (o com es digui en el futur) a la xarxa. Pensem que aquest projecte pot ser molt interessant tant des del vessant de la revista (donant una visibilitat enorme que ultrapassaria els lectors potencials dels exemplars en format paper), com des del vessant del ric moviment català (el qual, fins a la posada de la revista "Illacrua" a la xarxa, patia de la mancança d'un referent seriós i de qualitat de premsa alternativa a la xarxa).

Dintre del debat intern que hem tingut a l'hora de dissenyar aquest nou pas del Col·lectiu, en el qual encara no està acabat de definir ni el programari que farem servir (que molt probablement serà l'SPIP, el mateix que fa servir la revista "Le Monde Diplomatique"), hi ha una sèrie de coses que pensem que s'haurien de tenir en compte.

-2.2.a.En primer lloc, la idea que tenim és que el cost de posar la revista "Catalunya" a Internet serien els propis de l'hostatjament i prou. Pensem que mitjançant el treball dels membres del Col·lectiu ho podríem aconseguir sense necessitat d'haver de contractar ningú (amb els naturals entrebancs i problemes que inevitablement hi hauria al començament). El que sí que pensem que estaria bé seria treballar amb proveïdors de serveis que siguin de la nostra confiança, amb els quals per diverses raons la CGT ja té un contacte i on ja sabem on adreçar-nos quan tenim problemes. Potser hi ha un petit sobrecost econòmic en relació als proveïdors comercials tradicionals, però pensem que els avantatges que ofereixen aquests proveïdors en termes de confiança i fiabilitat ho paguen completament. I això sense entrar en les motivacions polítiques de donar suport a projectes afins, i més, com deien els clàssics, "per aquestes quantitats"

2.2.b.Però, evidentment, si el projecte de posar la revista "Catalunya" en xarxa es basa en treball voluntari dels membres del col·lectiu, cal que es tingui clar el que es pot fer i el que no es pot fer:

-En un primer moment, el compromís inicial seria muntar una web amb un gestor dinàmic de continguts (probablement spip) dintre d'un proveïdor de serveis "proper" (nodo50 / pangea o similar). Dintre d'aquest web en un primer moment es publicarien amb periodicitat mensual els articles de la revista i prou.

-En un segon moment, si es veu que es pot assumir aquesta feina amb els recursos existents, es provaria de publicar tot allò que senzillament no cap dins de la revista perquè resulta que la revista té 24 planes per 11 números = 264 planes anuals i el volum de contingut que ens arriba es ja sensiblement superior.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

El que no es pot fer és duplicar recursos en relació amb el web de la CGT de Catalunya, que té una funció d'immediatesa, d'anunci de convocatòries i d'espais de debats i fòrums de publicació oberta o registrada que nosaltres no podem ni volem ni assolir ni duplicar.

2.2.c. Una altra cosa que hauria de quedar clara és la llicència legal sota la qual es distribueixen aquests continguts. Els temps de piratejar fotos per a la revista han passat a la història, no només des del moment que es posa la revista a la vista de tothom al web, sinó des del moment que ja es tenen 9.000 exemplars distribuïts per tot arreu: únicament es pot posar el material que o bé sigui de lliure distribució (llicències lliures de distribució) o bé ens hagin donat permís per publicar-lo. Ni que sigui per guardar-nos les espatlles nivell legal. En aquest sentit, una solució seria la llicència Creative Commons de lliure distribució sense afany de lucre que ens aniria millor per a la seva distribució i publicació a Internet.

2.2.d. Caldria que la gent que escriu per a la revista també tingués clar que des del moment en què la revista es posa a internet (i per tant és analitzada pels cercadors tipus google i similars), aquesta passa a ser accessible per a tothom, no només pels afiliats, simpatitzants, afins i similars.

2.3.El conjunt de diversos webs dels sindicats/federacions territorials/federacions sectorials

A banda de la pàgina de la CGT de Catalunya i del (encara projecte) de publicació del Catalunya en xarxa, hi ha un conjunt riquíssim de pàgines web de sindicats, federacions locals, etc. que compleixen un paper importantíssim, i per les quals pensem que de manera progressiva seria positiu per tots que es tendís a:

2.3.a. En la mesura que aquestes planes es vagin constituïnt informés als responsables dels diversos webs de la CGT per tal que aquests actualitzessin els seus directoris d'enllaços.

2.3.b. Si aquestes webs acaben evolucionant cap a gestors dinàmics de continguts (cosa probable donada l'evolució d'internet), que es "sindiquessin" els continguts d'aquestes webs mitjançant RSS o similars. Traduït per als profans: els gestors dinàmics en molts casos permeten enviar els titulars de les notícies a d'altres webs que ho sol·licitin (és el que es veu a la pàgina web de la CGT de Catalunya, on es poden llegir els titulars del web de la CGT estatal o de rojoynegro.info). Igual que es fa amb aquests casos, es podrien fer amb els titulars de webs de sindicats i federacions de la confederació catalana.

2.3.c. El bo d'internet és que permet moltíssima autonomia. Permet que cada sindicat/federació publiqui el seu web allà on bonament pugui/vulgui, i és bo que sigui així. Ara bé, pensem que en la mesura que es pugui i els proveïdors ens deixin, s'hauria de mirar d'enllaçar totes aquestes webs des del mateix domini, malgrat que estiguin en servidors diferents. Cada ens podria continuar tenint el seu web allà on li vingui de gust,

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

i es podria enllaçar tant de la manera habitual com des del domini propi de la CGT de Catalunya.

Com a conclusió al que ja hem dit, hi ha un aspecte que hauria de quedar molt clar: en aquests moments la visibilitat a internet és molt més elevada que la que es pugui aconseguir mitjançant els mitjans tradicionals tipus cartells, octavetes i similars. Això no vol dir que aquests mitjans tradicionals s'hagin d'abandonar, no. Però sí que vol dir que s'ha de potenciar i tenir molt clara aquesta potencialitat enorme, sobretot donat el seu relatiu molt baix cost, i més tenint en compte que es un mitjà que continua creixent, sobretot entre les generacions més joves, habituadíssimes a aquests nous mitjans.

3.El món de qui ve

3.1.Comunicació interna

Una de les mancances de la CGT és la comunicació interna, que caldria millorar notablement.

Per millorar-la caldria prioritzar la comunicació per correu electrònic (infinitament més barata) que per correu convencional. Per això, caldria fer una feina administrativa de revisió, un per un, dels afiliats per saber si reben les nostres comunicacions, per actualitzar adreces, i per veure si tenen correu electrònic. Sigui en el format que sigui caldria elaborar mensualment un butlletí sobre: de les activitats, plens, plenaris, congressos i conferències previstes, perquè l'afiliat pugui preveure en temps la seua participació.

Manual de funcionament, caldria que des de CGT Catalunya s'elaborara un CD amb tots els materials importants per a l'afiliat (estatuts, darrers acords de congressos, guies laborals, convenis, legislació i informació salut laboral, etc), molt similar a la Guia Digital del Afiliado, emesa des de la Secretaria de Comunicació estatal. A més a més, caldria elaborar, en CD, però també en tríptics, una explicació fàcil i entenedora del funcionament intern i organitzatiu de la CGT que pot resultar molt complex per al nouvingut o per a l'afiliat que participa poc (per diferents motius).

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Punto 6. "Estatuts"

Nuevamente aparece en el orden del día de un Congreso de la CGT, en este caso el de Catalunya un punto de Estatutos. Creemos que es una patología que padece esta organización. Normalmente, las organizaciones elaboran sus estatutos para su legalización, establecer las normas por las que han de regirse y con un carácter de permanencia en el tiempo. Aunque éstos sufran algunas modificaciones, éstas suelen ser producto de cambios legales o de adecuación a la realidad, pero suelen guardar la característica de la permanencia.

En CGT sucede lo contrario, la duración de los estatutos parece que tenga fecha de caducidad cada cuatro años, y en cada Congreso, sea estatal o autonómico, nos encontramos con el inefable punto de los Estatutos que trae como consecuencia la elaboración de un sinfín de ponencias que intentan modificar y añadir nuevos artículos. Este hecho no suele ocurrir en los Sindicatos o Federaciones Territoriales, en los cuales algunos de sus afiliados desconocen que tienen estatutos propios.

Cualquier estatuto, estamos de acuerdo, no es inmutable, y debe adecuarse a los tiempos. Pero ¿Tal es nuestra incapacidad que cada 4 años tenemos que volver sobre el tema? O ¿es que existen una serie de personas en la organización que necesitan unos estatutos a su medida?, ya que la mayoría de los afiliados no están interesados en ello y a la reciente historia me remito: En el Congreso de Valladolid (2001) se planteó la modificación de Estatutos y mayoritariamente se rechazó. No obstante si miramos el acuerdo del Congreso, en su conclusión cuarta señala que del conjunto de acuerdos, se deduce claramente que se consideran como puntos conflictivos el referido a la Comisión de Garantías artículos 66 y 70 y después el artículo 28 relativo a los cuerpos armado represivos. Es decir. Sólo en tres artículos había realmente conflicto y eran preocupación de una mayoría.

Alguien pensaría que el tema estaba zanjado No obstante y máxime cuando se creó una Comisión para adecuar y redactar correctamente los estatutos. Tras diversas reuniones esta comisión fue incapaz de sacar un dictamen consensuado sobre los estatutos y las actas, si bien podían ser consultadas por todos aquellos que las hubieran solicitado, no fueron distribuidas a los sindicatos para conocimiento de sus afiliados, que no olvidemos que son los que deciden sobre que estatutos se quiere que rijan la Organización.

Pero llegamos al Congreso de Valencia (2005) y como dice el otro fue el acabose. Prácticamente se cambiaba todo, el número de ponencias presentadas fue de x y el número de artículos a que afectaba era de X . Pero no sólo fue eso, la Comisión de ponencias estuvo prisionada, se sacó el bulo de la necesidad de un Congreso extraordinario para aprobar los nuevos Estatutos, etc., y finalmente los sindicatos decidieron que no se modificaba nada y que otra vez será.

Volviendo a Catalunya , este hecho, la no modificación de estatutos a nivel estatal, nos libró en el Congreso de Manresa del inefable tema. Pero en esta ocasión, a pesar de la no modificación, no nos libramos.

Nosotros no hemos percibido en la mayoría de la afiliación una necesidad perentoria de que haya que cambiar gran cosa. Realmente les trae sin cuidado. Entonces ¿por qué ese interés por parte de algunos?

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Ciertamente los tiempos cambian que es una barbaridad y los Estatutos de Catalunya necesitan de una corrección y adecuación tanto a los estatutos estatales como a la realidad del país y el congreso es el foro para realizarlo. Pero creemos que el protagonismo del Congreso debe estar en otro campo, que las luchas de poder e intereses particulares, partidistas o corporativos, no deben entorpecer la actuación de la organización creando problemas donde no existen.

Por otra parte, si el Congreso de Valencia no modificó los Estatutos y postergó para el próximo el tema, quiere decir, que si existen modificaciones sustanciales en el Congreso estatal de 2009, también habrá que hacerlas en el de Catalunya, al menos para adecuarlo a la nueva realidad estatutaria, o sea, de nuevo estatutos.

No hace mucho la Federación Local de Barcelona modificó y adecuó sus estatutos a la realidad actual. Para ello creó una Comisión, en la que se encontraban las distintas sensibilidades, que consensuó la mayoría del articulado y solucionó el problema de forma rápida y sencilla resolviendo en un pleno las escasas diferencias que existían de acuerdo con la mayoría y sin crispaciones inútiles.

Cada vez que aparece una discusión de estatutos, acaba siendo el punto central de nuestros Congresos, en lugar de trabajar en la profundización de nuestra acción sindical y social.

Para poder modificar los estatutos es necesario un amplio consenso por parte todos los sindicatos pues es necesario una mayoría cualificada de dos tercios de los votos presentes en el Congreso. Ello nos lleva a pensar que es muy difícil que pueda prosperar una propuesta de modificación de estatutos si no es ampliamente asumida por la mayoría de los sindicatos, y para ello es necesario un trabajo previo mucho más amplio que el que nos permite el debate de ponencias en un Congreso en que compartirá Orden del Día con puntos tan importantes como son los de nuestras *Estrategias de actuación social y sindical* y nuestro *Proyecto Formativo*.

Los firmantes de esta Ponencia, opinamos que la modificación de Estatutos no es un tema prioritario, y que será centrar la discusión en una modificación de Estatutos, que como hemos explicado difícilmente conseguirán una mayoría suficiente para poder ser aprobados.

Por ello proponemos:

1º.- Que no se modifiquen los actuales estatutos de la CGT de Catalunya.

2º.- Que se cree una Comisión que emita un dictamen de forma consensuada que corrija, modifique y ponga al día los Estatutos en todo su articulado. En aquellos puntos en que no exista consenso, expondrán las distintas posturas.

3º.- Que el dictamen se entregue a los sindicatos para que sirva de material para que puedan elaborar sus ponencias el próximo Congreso de la CGT de Catalunya.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Punto 7. "Organització interna; Protocol Treballadors de la CGT de Catalunya, Base de dades de la CGT de Catalunya; Finances , etc".

- Pluralitat interna

"Dit de forma simple, el Sindicat és l'instrument per a la defensa de classe. I està molt clar, a més, que el concepte general de classe, des del nostre punt de vista, no admet més que una: la subjecta a la llei del salari.

Si el concepte general no admet més que una sola classe, es dedueix fàcilment que en el Sindicat caben tots i totes les assalariades, amb la condició que ho siguin efectivament, sense distinció de idees polítiques i confessionals, ja que el Sindicat, de dret, és l'instrument que es desenvolupa en el terreny de les lluites econòmiques, i és en aquest pla de convergència, comú a tots els assalariats i assalariades, on resulta possible un estat de convivència intel·ligent entre els mateixos, per més heterogènia que sigui la composició espiritual i ideològica de la col·lectivitat formada per ells.

La defensa de classe front els capitalistes, que com a classe apareix sempre compacta en la defensa dels seus interessos, només pot desenvolupar-se eficaçment mitjançant la unió dels treballadors i treballadores en un fort bloc d'oposició; i aquesta unió no és realitzable en cap cas per una espontània coincidència ideològica i sí, sempre, per la correlació dels interessos comuns de classe. Primer són els interessos professionals i econòmics l'agent únic que determina la unió, i després és la convivència la que engendra i realitza la coincidència ideològica; d'on resulta fatalment que si el Sindicat, de dret, no és més que un instrument que es desenvolupa en el pla de les lluites econòmiques, per la coincidència ideològica transcendeix de fet en l'ordre de la lluita políticossocial".

Joan Peiró

 La CGT de Catalunya és per naturalesa i estatuts una organització plural quan es proposa desenvolupar la voluntat d'associació dels treballadors i les treballadores independentment del seu sexe, nacionalitat, llengua, idees polítiques o religioses.

 La Confederació no es pot permetre el luxe d'establir sectarismes interns, qualsevol persona afiliada té els mateixos drets a la participació, a la intervenció i a la gestió (llevat de les incompatibilitats establertes als nostres estatuts) Qualsevol reserva (directa o induïda) en aquests drets és una greu desviació de la democràcia directa i de la participació, senyals d'identitat de la tradició anarcosindicalista de la nostra organització.

La CGT de Catalunya es defineix anarcosindicalista i per tant de classe, autònoma... No es tracta de discutir sobre essències ni definicions estatutàries, sinó d'establir actuacions ètiques i coherents amb l'anarcosindicalisme. Una de les que més s'ha trobat a faltar en els últims temps és la participació interna, des del respecte a la pluralitat d'idees i de posicions.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

També la necessària recerca de punts de trobada i de treball en comú, més que de desqualificacions personals, d'adjectivacions pejoratives i de rebuigs expressos a ponències.

Per tant, el primer compromís és respectar la pluralitat interna, com a garantia de convivència i participació i recuperar aquell lema que ens definia com la casa de tots els treballadors i les treballadores.

- Confederalitat i responsabilitat orgànica

La Confederació ha de ser la suma de l'afiliació i de les seves estructures organitzatives (seccions sindicals, sindicats, federacions territorials i sectorials...) No es tracta de centralitzar decisions ni d'abandonar la tradició i la pràctica anarcosindicalistes, sinó de no caure en les franquícies, i ser una simple marca que acaben utilitzant una multitud de grups diferents.

Cadascuna de les estructures organitzatives de la CGT de Catalunya té entitat pròpia, però una part fonamental d'aquesta li ve donada per la seva federació, per la seva confederalitat, amb la resta d'ens.

Per consegüent, recuperem la confederalitat, treballem plegats, amb voluntat de ser organització, de cercar els punts comuns més que les diferències, de col·laborar i participar en les lluites, intervencions i necessitats dels/de les altres i del conjunt de la Confederació. Practiquem el suport mutu, siguem solidaris/es i participem en els organismes i tasques confederals, sense reserves.

En aquest sentit, cal dotar a les diferents secretaries de l'SP confederal d'equips col·lectius de treball; bé mitjançant els consells, com varem aprovar al congrés de Sabadell, integrats pels secretaris o secretàries de la mateixa responsabilitat (acció sindical, acció social, organització,...) que es reuneixen periòdicament i treballen plegats; bé per la formació de grups de treball al voltant de la persona responsable elegida en el congrés; o mitjançant una fórmula mixta.

En qualsevol dels casos, els criteris d'actuació de les secretaries han de respondre als acords dels congressos, plens i conferències sindicals de l'organització i han de ser plantejats davant el comitè confederal per obtenir el seu vist i plau.

Tanmateix, la CGT de Catalunya potenciarà la participació de totes les persones afiliades. Per això adequarà les seves estructures sectorials i territorials a les noves realitats de dones amb vides precàries, adaptant la vida interna del sindicat a les circumstàncies de les persones per tal que les reunions, assemblees, etc. no siguin desvirtuades per l'abús de qui disposa de més temps per no tenir càrregues de cura, etc. sobre les que si les tenen. Igualment potenciarà la responsabilitat dels homes afiliats amb la cura de les persones, adaptant la vida interna del sindicat a la seva realitat. Potenciarà la participació de les persones joves al sindicat, adaptant les seves estructures a la realitat de les precàries i precaris.

- El comitè confederal de la CGT de Catalunya

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Malaauradament en els últims anys, el comitè confederal s'ha convertit en una caixa de ressonància de problemes interns o de conflictes entre persones i/o ens.

El paper del comitè confederal no és aquest, sinó el d'organisme que vetlla per la posada en pràctica dels acords de la Confederació, que posa en comú les activitats i preocupacions de cadascuna de les federacions territorials i sectorials i que estableix, prèvia consulta, criteris d'expansió, d'intervenció, de campanyes, de manifestacions, de actuacions solidàries...

En definitiva, el comitè confederal de la CGT de Catalunya ha de ser fonamentalment un organisme de treball i de dinamització. Per la qual cosa, s'han de respectar els ritmes de convocatòria de les plenàries, de discussió prèvia en els diferents organismes, s'han d'elaborar ordres del dia propis i centrats en l'activitat de la Confederació i en la realitat sociolaboral catalana, a més dels punts del comitè confederal de la CGT; etc.

Però, sobre manera s'han d'excloure del seu pla de treball aquells conflictes interns que per la seva dimensió i entitat no s'hagin de discutir i resoldre en aquest àmbit o que, prèviament, no hagin esgotat tots els processos de mediació.

D'altra banda, les reunions del comitè confederal han de ser itinerants, en la mesura que ens ho permeti la disponibilitat i l'economia. Totes les localitats on hi ha seus de la CGT de Catalunya haurien d'acollir una sessió del comitè confederal. Això ens permetrà apropar aquest organisme al conjunt de l'afiliació i els territoris, tenir una major presència en els mitjans de comunicació comarcals, donar impuls a les diverses territorials...

- Protocol dels treballadors/es de la CGT de Catalunya

Cal distingir entre treballadors/es al servei de la CGT de Catalunya en el seu conjunt, en tant que treballadors/es del seu secretariat permanent i del seu comitè confederal, i treballadors/es d'altres organismes de la CGT de Catalunya (federacions territorials, federacions sectorials, sindicats...)

Seguint la dinàmica federalista correspondrà a cada ens establir els seus mecanismes de relació laboral amb els seus treballadors/es específics.

Entenem que, ateses les diferències econòmiques i estructurals dels diferents organismes confederals (a la majoria dels quals no els afecta directament aquest tema), es tracta de situar una sèrie d'elements o criteris pel que respecte a les condicions dels nostres treballadors i treballadores, com:

- jornada de 35 hores setmanals,
- condicions bàsiques de salut laboral,
- dret a la negociació col·lectiva,
- retribucions pactades, prenent com a base mínima el conveni del sector corresponent,
- resolució pactada de possibles conflictes sense l'aplicació de normatives legals contra les quals ens hem posicionat, cerca de mediació i acord

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

- Base de dades de la CGT de Catalunya

Ens trobem en moltes ocasions amb diferents bases de dades (sindicat, federació territorial, federació sectorial, confederació, Catalunya) quan sembla més fàcil que els diversos fitxers de bases de dades estiguin actualitzats i continguin les mateixes dades quasi de forma automàtica.

Però, aquest procés requereix d'una participació i confederalitat bàsica: responsables (secretaries d'organització, d'administració i finances o d'altra) en tots els ens, que amb una periodicitat estricta (com a mínim cada trimestre, abans de l'elaboració, per part de la secretaria d'administració i finances de l'SP del comitè confederal, de les llistes de rebuts amb la cotització per les entitats bancàries) enviïn els seus llistats d'afiliats/ades i retorn des de les secretaries d'administració i finances i organització de l'SP confederal a tots els organismes de les seves dades per comprovar la seva exactitud.

Les bases de dades han de ser omplertes amb la màxima informació perquè serveixin també per a fer mapes sindicals i de distribució territorial de l'afiliació, perquè les federacions sectorials i territorials tinguin una informació acurada de qui treballa en el seu sector o qui viu i/o treballa en el seu territori, per poder establir una connexió directa i ràpida en cas necessari (campanyes, manifestacions, actes de solidaritat, consultes,...)

- Finances

La Confederació té suficients acords i informes al respecte de les seves finances confederals com perquè només calgui que la Comissió Econòmica elegida en aquest congrés revisi si alguns dels aspectes són obsolets i cal procedir a la seva modificació tècnica. En cas que les modificacions presentades per la Comissió Econòmica anessin més enllà de qüestions estrictament tècniques es procedirà a la convocatòria d'un ple econòmic o a la inclusió d'un punt econòmic en un ple ordinari, segons decisió del comitè confederal.

En tot cas i abundant en el compromís confederal i anarcosindicalista i en el fet ineludible (que garanteix la nostra autonomia) que la nostra font de finançament essencial han de ser les quotes dels afiliats i afiliades, cal fer una crida als diferents organismes perquè totes les cotitzacions siguin aflorades i contribueixin al manteniment econòmic del conjunt de la Confederació.

Debido al constante aumento de la afiliación, cada día se hace más necesario disponer de una buena Base de Datos actualizada, en esta ponencia pretendemos exponer unas premisas básicas para hacer más efectivo la utilización de las distintas BD's de los Sindicatos.

Programa Único

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Toda la CGT de Catalunya debería disponer de el mismo software de BD, así se facilitaría el flujo de información necesaria entre los diferentes entes. Ese programa podría ser uno de los muchos Copyleft o de software libre que hay circulando o bien realizarlo algún compañero con conocimientos suficientes para hacer una BD segura y estable.

Para los Sindicatos y Federaciones Locales, Comarcales e Intercomarcales la BD debería disponer de los siguientes campos:

<i>AFILIADO</i>	<i>EMPRESA</i>	<i>SINDICALES</i>
Apellidos y nombre	Nombre	Nº Confederal
Dirección	Dirección	Código Sindicato
DNI - NIE	Teléfono	Código Sector
Código Postal	Fax	Fecha Afiliación
Población	E-mail	Delegado SI/NO
Provincia	Fecha de Ingreso	Nº de Horas
Teléfono		Pago de la Cuota
Teléfono Móvil		
E-Mail		
Fecha de Nacimiento		
Nº de Cuenta		

En cambio para el SP de Catalunya y las Federaciones Sectoriales se realizaría otra BD actualizable por los Sindicatos desde Internet, donde únicamente serían necesarios los siguientes Campos:

<i>INFORMATIVOS</i>	<i>ESTADÍSTICOS</i>
Apellidos y nombre	Delegado SI/NO
Empresa	Nº de Horas
Nº Confederal	Población
Código Sindicato	Fecha de Nacimiento
Código Sector	Fecha Afiliación
Nº de Cuenta	

Tanto el SP de Catalunya, como las Federaciones Sectoriales usarían esta BD como una herramienta de trabajo a la hora de elaborar estadísticas y estudios sobre su ámbito de actuación. El envío de convocatorias de estos entes se realiza orgánicamente a través de los Sindicatos y Federaciones Locales, Comarcales e Intercomarcales con lo cual es innecesario que dispongan de mas datos que los aquí relacionados.

Para prevenirse de esos intentos de utilización externa, las organizaciones libertarias han tenido que establecer reglas o normas en sus Estatutos que impiden a los afiliados y

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

afiliadas presentarse en ninguna candidatura política en su nombre o representación, y a no emplear sus siglas para otros fines que no sean los de la propia Organización. Como ejemplo más próximo el Artículo 29 de los Estatutos de la CGT que define dentro del apartado 5º "obligaciones de los afiliados y afiliadas": Los afiliados no podrán instrumentalizar su condición de miembros de la CGT en beneficio de cualquier opción o candidatura política.

Dejando claro que:

La CGT de Catalunya es una de las organizaciones herederas de la Histórica CNT y, por lo tanto, sus normas y Estatutos están basados en los principios del ANARCOSINDICALISMO.

En la CGT de Catalunya, como en toda organización, se acuerdan una serie de normas las cuales son parte del funcionamiento de la misma y a las que se deben tod@s l@s afiliad@s. En CGT esas Normas están contenidas en nuestros Estatutos, los cuales debemos conocer, respetar y cumplir todos y todas los que hemos optado por formar parte de ella con nuestra afiliación. En cualquier caso el desconocimiento de los mismos, no exime a nadie de las responsabilidades en las que pueda incurrir.

Tod@s tenemos derecho a participar con nuestras ideas y formas de pensar en los distintos actos que la organización desarrolla mediante sus asambleas, congresos, conferencias y plenos, así como en los foros y encuentros de debate social y sindical que se realizan.

Quienes hemos elegido esta opción debemos ser conscientes de donde estamos y porque. Si alguien está en la CGT con el objetivo de cambiar su trayectoria y sus principios, debe ser consciente de que: SI ESO LO HACE CON FRANQUEZA EN EL DEBATE DE LAS IDEAS, PRESENTANDO PONENCIAS A LOS DISTINTOS COMICIOS, ESTA EN SU DERECHO Y MERECE QUE SE LE RESPETE, pero que: EL DESPRECIO A LAS NORMAS Y ACUERDOS DE LA ORGANIZACIÓN ASÍ COMO LOS TRABAJOS SUCIOS Y LAS ACTUACIONES MANIPULADORAS TENDRÁN LAS RESPUESTA ADECUADA

 Quedando claro asimismo que los acuerdos que tenemos, han sido aprobados y adaptados a lo que hoy son, con los votos y la participación de todos los sindicatos. Previo debate y aprobación de la afiliación y que, por lo tanto, cualquier desprecio a los mismos lo es a toda la Organización, y así debe seguir siendo.

 Por ello, este Congreso, debe dejar constancia en sus Acuerdos y Estatutos, medidas claras sobre la utilización de las Siglas de CGT para fines ajenos a los de la propia Organización, y el como y cuando se considera o no instrumentalización de las Siglas.

Con todo ello evitaremos también que colectivos o partidos políticos con limitados recursos únicamente busquen "salir a nuestro lado en la foto" y aprovecharse de nuestro constante crecimiento y del referente alternativo que nuestra organización supone entre los movimientos sociales, para usarnos de herramienta y aparentar lo que no son, algo que, por otra parte puede echar por tierra la imagen independiente,

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

alternativa y libertaria que entre todos y todas intentamos forjar de la CGT de Catalunya.

Por estas razones deberíamos considerar instrumentalización de las siglas de la CGT, el uso de estas para fines particulares y/o por organizaciones ajenas a la misma.

El objetivo de las federaciones sectoriales es el de dedicarse a la coordinación de los trabajadores y trabajadoras de su ramo. Desde el ámbito local hasta el estatal o internacional si fuera preciso para interesarse por su situación y los oportunos estudios técnicos, estadísticos, económicos y/o productivos de su sector, con la intención de obtener un conocimiento lo mas completo posible de los mismos que, le permita incidir en tres aspectos fundamentales:

1. Facilitar a los trabajadores y trabajadoras y a los entes locales y territoriales, la máxima información posible de los problemas que afectan a su ramo para que les permita situarse en las mejores condiciones posibles a la hora de las reivindicaciones con la patronal y ejercer una labor de asesoramiento que pueda ser utilizada por los sindicatos y demás entes de la CGT de Catalunya a todos los niveles.
2. Realizar estudios económico-productivos de su sector con el objeto de preparar alternativas de carácter Libertario como respuesta a las agresiones provocadas por las políticas neoliberales de gobiernos, empresarios y sindicatos institucionales.
3. Realizar campañas informativas de expansión y afiliación entre los trabajadores y trabajadoras de su ramo colaborando en el fortalecimiento de las estructuras territoriales.

La Federación Sectorial no puede interferir en la estructura territorial (sindicatos y federaciones locales). Debe quedar claro que es a través de los Sindicatos donde los afiliados y afiliadas desarrollan su actividad sindical y social. Así mismo, es donde el afiliado y afiliada participa en la toma de decisiones con lo cual las intervenciones de las Federaciones Sectoriales en las Plenarias de Comité Confederal de la CGT de Catalunya debe ser únicamente para dar información sobre su sector.

Partiendo de la base de que las Federaciones Sectoriales deben estar constituidas por dos o más sindicatos no tiene cabida en la CGT de Catalunya una federación compuesta por un solo sindicato ya que ello produce una injusta duplicidad de participación por que una opinión es doblemente expuesta y defendida mientras el resto de afiliados y afiliadas solo disponen de un solo cauce.

Como un ejemplo entre otros el de la Federación de Enseñanza que está compuesta por un solo sindicato (Sindicato de Enseñanza de Barcelona) en el que sus 200 afiliados y afiliadas defienden sus opiniones en las plenarias de la FL de Barcelona y

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

posteriormente lo vuelven a repetir en las Plenarias del Comité Confederal de Catalunya produciéndose un agravio comparativo y un incumplimiento flagrante de los Estatutos.

Además hay casos en los que el SP de una Federación Sectorial que representa a todos los trabajadores de su ramo en Catalunya ha sido elegido por los afiliados y afiliadas del único sindicato que la constituye, sin tener en cuenta, ni convocar a la asamblea al resto de trabajadores del sector. Esto es del todo ilógico.

La Federación Sectorial no puede servir para que una determinada localidad se acomode. El Secretariado Permanente de una Federación Sectorial, no debe centrar una parte muy importante de su trabajo en una o dos localidades, en algunos casos haciendo el trabajo que el SP correspondiente a esta localidad debería hacer. Tenemos que hacer entender que la local correspondiente tiene que hacer lo posible por trabajar desde su base, elegir sus responsables, fomentar la militancia y garantizar que los delegados y delegadas dediquen tiempo a la organización, lógicamente la Federación Sectorial tiene y debe ayudar en este sentido.

Para nosotros los responsables de las Federaciones Sectoriales tienen que enfocar su labor en las siguientes líneas de actuación:

Una de las labores es programar visitas a todas las localidades en coordinación con los SP's correspondientes, hacer un estudio de nuestra situación, afiliación empresas presentes implantación, problemáticas concretas y situación orgánica. Para desarrollar por un lado lo antes comentado y por otro realizar un mapa sindical de la situación del sector, de cara a planificar el trabajo y campañas concretas en función de la realidad de cada localidad.

Con el objetivo de poder coordinar con cada localidad y cada cierto tiempo, una campaña determinada que tenga como fin dar a conocer a la CGT de Catalunya (Reparto de propaganda, carteles y pancartas en zonas industriales, así como actos de denuncia como la de los convenios del sector o de accidentes laborales, sobretudo en las zonas donde las cifras son más escandalosas, contra la precariedad, etc). Campañas que den a entender que es necesario cambiar la realidad laboral y sindical y que esta pasa necesariamente por la afiliación a los Sindicatos y a otra forma de hacer sindicalismo, donde se recupere el protagonismo del trabajador y la trabajadora, la solidaridad y el apoyo mutuo, que es uno de nuestros pilares básicos.

Si los Sindicatos lo entienden necesario, asistir a reuniones de coordinación y de trabajo de delegados y delegadas acordadas por los distintos sindicatos y territoriales. No como las actuales conferencias delegados y delegadas. Hay que llenarlas de contenido con el compromiso de trabajar y traer propuestas concretas por parte de los asistentes. En este sentido es en el que tiene que incidir las Federaciones Sectoriales, pedir responsabilidad y compromiso a nuestros delegados y delegadas.

También fomentar encuentros con delegados y delegadas de empresas relacionadas, ejemplo el de Automoción y no nos referimos solo a las empresas de fabricación de coches, sino a estas y a todas las auxiliares como logística, transporte, limpieza, etc.

VIIIè CONGRÉS CGT CATALUNYA

ACORDS

Estos encuentros irían en la misma línea que lo expuesto en el anterior apartado.

Si conseguimos que cada localidad funcione con regularidad, con gente comprometida, aumentado el grado de participación y con una mayor implantación, los responsables de las federaciones sectoriales en el futuro podrán trabajar con más eficacia temas más técnicos, estudios de la realidad del sector, planes industriales, económicos, prevención, etc. Trabajos concretos que nos pueden servir para tener una base técnica que nos ayude en nuestras campañas, denuncias, en nuestros argumentos y alternativas a problemáticas concretas.

Por último insistir en la necesidad de que las federaciones sectoriales de la CGT de Catalunya, son organismos complementarios y de coordinación, por lo que su función no es la de interferir en el funcionamiento de esta ni de su estructura territorial, sino que su función a de ser el de reforzar dicha estructura, puesto que, como se ha dicho anteriormente, la afiliación ya tiene la vía para expresar sus opiniones y participar de la vida orgánica a través de los Sindicatos, que son los organismos de base de la CGT de Catalunya y, de abajo a arriba a través de las Federaciones Locales, Comarcales e Intercomarcales y las Territoriales hasta la estatal.

Punto 8. "Elecció del Secretariat permanent, de la Comissió de Garanties, de la Comissió Econòmica i del responsable o responsables del Catalunya".

Compañero/as elegidos para el Secretariado Permanente.

Secretaría General: Merche Sánchez Fernández
Secretaría de Organización: Joaquín Marín Pacheco
Secretaría de Finanzas: Juan Ávila de la Torre
Secretaría de Relación con los medios de Comunicación: Antonio Aranda Jimenez
Secretaría de Comunicación: Joan Rosich
Secretaría de Acción Social: Pau Juvillà
Secretaría de Acción Sindical: Joaquim Vila Tarragó
Secretaría de Salud Laboral: Fina Esteve Llussà
Secretaría de Formación: Bruno Valtueña
Secretaría de Género: Santiago Perez Fontanillas
Secretaría de Jurídica: Carlos Lardín Ortiz
Secretaría de Juventud: Marcos Costa Sanromán

Responsable del Catalunya: Jordi Martí Font

Secretaría de Actas

Presidente de la Mesa

